Käesolev dokument on vaid dokumenteerimisvahend ja institutsioonid ei vastuta selle sisu eest

►**B** **KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 817/2004,**

29. aprill 2004,

millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) kohaldamiseks

(EÜT L 153, 30.4.2004, lk 30)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►**M1**	Komisjoni määrus (EÜ) nr 1360/2005, 18. august 2005	L 214	55	19.8.2005

▼B

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 817/2004,

29. aprill 2004,

millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) kohaldamiseks

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta, ([1]) eriti selle artikleid 34, 45 ja 50,

ning arvestades järgmist:

(1) määrusega (EÜ) nr 1257/1999 on loodud EAGGF maaelu arendustoetuse ühtne õigusraamistik; selle II jaotisega määratakse kindlaks toetuse saamise tingimustele vastavad meetmed, nende eesmärgid ning toetuse saamise kriteeriumid; see õigusraamistik kehtib maaelu arendustoetuste kohta kogu ühenduses;

(2) täiendamaks seda raamistikku on vastu võetud komisjoni 26. veebruari 2002. aasta määrusega (EÜ) nr 445/2002, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks kohaldamiseks, ([2]) võttes arvesse erinevate nõukogu määruste alusel, mis tühistati määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 55 lõike 1 poolt, instrumentide kasutamisel saadud kogemust;

(3) komisjoni 26. veebruari 2002. aasta määrust (EÜ) nr 445/2002 on oluliselt muudetud. Lisaks sellele esitati määruse (EÜ) nr 1257/1999 muutmisel neli uut meedet, mille jaoks on vaja üksikasjalikke eeskirju. Pidades silmas programmiperioodi algusest saadud kogemusi, tuleb peale selle selgitada teatud sätteid, eelkõige neid, mis puudutavad programmidokumentide muutmise korda, programmide finantsjuhtimist ja kontrolli. Selguse ja ratsionaalsuse huvides peab seega vastu võtma uue määruse, mis kehtestab üksikasjalikud eeskirjad ning määruse (EÜ) nr 445/2002 peab tühistama;

(4) kõnealused eeskirjad peaksid järgima subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtet ning seetõttu peaksid need olema piiratud taotletavate eemärkide saavutamiseks vajalike sätetega;

(5) määruses (EÜ) nr 1257/1999 on seoses toetuse saamise kriteeriumidega sätestatud põllumajandusettevõtetesse ja töötlemisettevõtetesse investeerimise ning noortele põllumajandustootjatele antavate toetuste kolm põhitingimust. Aega, mil need tingimused peavad olema täidetud, peaks täpsustama, sealhulgas ajapikenduse kestust, mida liikmesriigid võivad anda teatud soodustatud isikutele, mille jooksul vastata vähimnõuetele juhtudel, kui investeering tehakse eesmärgiga vastata nendele standarditele;

(6) põllumajandusettevõtetesse ja töötlemisettevõtetesse investeerimisel on ühenduse abi eelduseks asjaomastele toodetele normaalsete turuväljundite leidmine; selliste turuväljundite hindamiseks tuleks kehtestada eeskirjad;

(7) kutseõppetoetus ei peaks laienema tavapärasele põllumajanduslikule või metsandusalasele väljaõppele;

(8) tuleks lahendada eriprobleemid, mis tekivad seoses ennetähtaegselt pensionile jäämise toetuse andmise tingimustega, kui põllumajandusettevõtte üleandjaid on mitu või kui üleandja on rentnik;

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 583/2004 (ELT L 91, 30.3.2004, lk 1).

([2]) EÜT L 74, 15.3.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 963/2003 (ELT L 138, 5.6.2003, lk 32).

▼B

(9) ebasoodsamates piirkondades tuleks mitme põllumajandustootja poolt ühiselt kasutatavate alade puhul maksta hüvitist igale neid alasid kasutavale põllumajandustootjale proportsionaalselt nende kasutusõiguse määraga;

(10) täpsustama peaks põllumajandustootja nõuandvaid teenuseid pakkuma valitud asutustelt ja organitelt nõutavaid pädevusi ja ressursse;

(11) seoses põllumajanduse keskkonnakaitse ja loomade heaolu alase toetusega peaks nende miinimumtingimuste määratlemine, mida põllumajandustootjad seoses mitmesuguste põllumajanduse keskkonnakaitse ja loomade heaoluga seotud kohustustega peavad täitma, tagama põllumajanduse keskkonnatoetuse tasakaalustatud kohaldamise, võttes arvesse selle eesmärke ja aidates sellega kaasa maaelu säästvale arengule;

(12) mis puudutab nende põllumajandustootjate toetust, kes osalevad toidukvaliteedi skeemis, peaks täpsustama tooteid, mida see toetus puudutab, ning püsikulude liiki, mida võib abi suuruse arvutamisel arvesse võtta;

(13) tagamaks määruses (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 24d esitatud edendavate meetmete ja 19. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 2826/2000 põllumajandustoodete teavitamis- ja edendamistegevuste kohta siseturul [1] sätestatud režiimi, mis puudutab teavitamis- ja edendamistegevusi, vastastikust täiendavust, peaks sätestama üksikasjalikud nõuded kvaliteettoodete edendamise toetuse kohta, eelkõige soodustatud isikute ja abikõlblike tegevuste osas. Eesmärgiga vältida kahekordse finantseerimise ohtu, ei tohiks lisaks sellele olla abikõlblikud maaelu arendamise toetuseks teavitus- ja edendamismeetmed, mida toetatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 2826/2000 alusel;

(14) tuleks määratleda põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamiseks tehtavate investeeringute valikukriteeriumid; Saadud kogemus näitab, et kõnealused valikukriteeriumid peaksid põhinema mitte valdkondade eeskirjadel, vaid üldistel põhimõtetel;

(15) ühenduse äärepoolseimate piirkondade puhul tuleks teatavatel tingimustel kehtestada erand määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 28 lõike 1 teisest taandest, mille kohaselt ei anta investeeringutoetusi kolmandatest riikidest pärit toodete töötlemiseks ja turustamiseks;

(16) tuleks täpsemalt määratleda metsad, mille puhul ei anta määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 29 lõike 3 alusel toetust;

(17) tuleks näha ette põllumajandusmaa metsastamiseks antava toetuse ning metsa ökoloogilise tasakaalu säilitamiseks ja parandamiseks tehtavate maksete üksikasjalikud tingimused;

(18) vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 33 antakse toetust põllumajanduse ja selle ümberkorraldamise ning maapiirkondades toimuva tegevusega seotud meetmetele, mis ei kuulu ühegi teise maaelu arengu meetme reguleerimisalasse. Kuna kõnealuse artikli reguleerimisalasse võib kuuluda mitmesuguseid meetmed, tuleks toetuse andmise tingimuste määratlemine jätta eelkõige liikmesriikidele osana nende programmitööst;

(19) tuleks sätestada mitmeid meetmeid käsitlevad ühiseeskirjad, millega tagatakse eelkõige heade põllumajandustavade ühisstandardite kohaldamine, kui meetmetes on sellele kriteeriumile viidatud, ning pikaajaliste kohustuste piisav paindlikkus, et võtta arvesse neid kohustusi mõjutavaid võimalikke tegureid, ilma et see ohustaks mitmesuguste toetusmeetmete tõhusat rakendamist;

(20) tuleks selgelt eristada maaelu arendustoetuse ja ühise turukorralduse raames antava toetuse rahastamine; kõik erandid põhimõttest, et ühise turukorralduse toetuskavadega hõlmatud meetmetele

[1] EÜT L 328, 23.12.2000, lk 2.

▼B

ei tohiks anda maaelu arendustoetust, peaksid põhinema liikmesriikide poolt maaelu arengu programmitöö raames nende erivajadustest lähtuvalt ja selget menetlust järgides tehtud ettepanekutel;

(21) maaelu arendustoetuse maksed tehakse täies ulatuses toetusesaajatele;

(22) komisjoni määrusega (EÜ) nr 1685/2000 ([1]) kehtestatakse nõukogu 21. juuni 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1260/1999 millega nähakse ette üldsätted struktuurifondide kohta, ([2]) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses toetuse saamise tingimustele vastavate kulutustega, mis on seotud struktuurifondide, sealhulgas EAGGF arendusrahastu poolt osaliselt rahastatavate toimingutega. Järjepidevuse huvides tuleks määrust (EÜ) nr 1685/2000 kohaldada ka EAGGF tagatisrahastu poolt osaliselt rahastatavate meetmete suhtes, kui määrusega (EÜ) nr 1257/1999, nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1258/1999 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta ([3]) või käesoleva määrusega ei ole ette nähtud teisiti;

(23) ühikute standardhinnad fikseeritakse sagedasti teatud investeeringutele, mis on osaliselt finantseeritud määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 30 lõike 1 esimese, teise ja kuuenda taande ning artikli 31 kohaselt. Selguse huvides ning selleks, et lihtsustada nende meetmete juhtimist, peaks soodustatud isikud vabastama alates 2000. aastast nõudest esitada arveid vastavalt komisjoni määrusele (EÜ) nr 1685/2000. Tõhusa haldamise tagamiseks tuleks samuti sätestada tingimused, mille korral liikmesriigid võivad kõnealuseid standardhindu kohaldada;

(24) komisjoni 8. septembri 1999. aasta otsuses 1999/659/EÜ (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi tagatisrahastust maaelu arengumeetmetele aastateks 2000–2006 tehtavate eraldiste suunava jaotuse kindlaksmääramise kohta liikmesriikide vahel ([4])) sätestatakse liikmesriikidele tehtavate eraldistega kaetavate kulude liigid. Lisaks sellele võivad vastavalt komisjoni 9. detsembri 1999. aasta määrusele (EÜ) nr 2603/1999 (millega nähakse ette nõukogu määrusega (EÜ) nr 1257/1999 sätestatud maaelu arengutoetusele ülemineku eeskirjad ([5])) teatavatest enne 1. jaanuari 2000 võetud kohustustest tulenevad maksed teatavatel tingimustel kuuluda aastate 2000–2006 maaelu arengu programmitöösse. Seepärast on vaja määratleda, mis kuulub komisjoni poolt heakskiidetud programmdokumendis iga maaelu arengukava puhul kindlaksmääratud ühenduse toetuse kogusumma hulka;

(25) tagamaks paindlikumat finantsjuhtimist, peaks liikmesriikidel, kes on valinud piirkondliku maaelu arendamise programmi, olema võimalus saada ühenduse toetuse kogusumma, mida antakse igale piirkondlikule programmile, mis on esitatud eraldi otsuses, mis sisaldab kogu liikmesriigi kohta konsolideeritud tabeli;

(26) nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1259/1999 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühised eeskirjad ([6])) artiklis 5 on sätestatud, et keskkonnakaitsenõuete rikkumise korral kohaldatavatest sanktsioonidest ja kohandustest laekuvad summad jäävad liikmesriikide käsutusse täiendava ühenduse toetusena teatavate maaelu arengumeetmete jaoks. Tuleb täpselt kindlaks määrata, mida komisjoni heakskiit selliste meetmete puhul hõlmab;

([1]) EÜT L 193, 29.7.2000, lk 39. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 448/2004 (ELT L 72, 11.3.2004, lk 66).
([2]) EÜT L 161, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1105/2003 (ELT L 158, 27.6.2003, lk 3).
([3]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 103.
([4]) EÜT L 259, 6.10.1999, lk 27. Otsust on muudetud otsusega 2000/426/EÜ (EÜT L 165, 6.7.2000, lk 33).
([5]) EÜT L 316, 10.12.1999, lk 26. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 2055/2001 (EÜT L 277, 20.10.2001, lk 12).
([6]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 113. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 41/2004 (ELT L 6, 10.1.2004, lk 19).

▼B

(27) tuleks kehtestada maaelu arengukavade esitamise ja muutmise üksikasjalikud eeskirjad;

(28) selleks, et hõlbustada maaelu arengukavade kehtestamist ning nende läbivaatamist ja heakskiitmist komisjoni poolt, tuleks eelkõige määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 43 ettenähtud nõuete alusel kindlaks määrata ühiseeskirjad nende kavade struktuuri ja sisu kohta;

(29) tuleks kehtestada maaelu arengu programmdokumentide muutmise nõuded, et komisjon saaks need kiiresti ja tõhusalt läbi vaadata;

(30) korralduskomitee menetlus peaks hõlmama ainult selliseid muudatusi, mis sisaldavad olulisi muutusi maaelu arengu programmdokumentides; teiste muudatuste kohta peaksid otsuse tegema liikmesriigid ja teatama neist ka komisjonile;

(31) tõhusa ja korrapärase järelevalve tagamiseks peaksid liikmesriigid tegema komisjonile kättesaadavaks programmdokumentide ajakohastatud elektroonilise koondversiooni;

(32) tuleks ette näha üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad EAGGF tagatisrahastust vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 35 lõigetele 1 ja 2 rahastatavate meetmete finantsplaneerimist ja nende rahastamises osalemist;

(33) sellega seoses peaksid liikmesriigid komisjonile maaelu arengu meetmete rahastamise seisust regulaarselt aru andma;

(34) tuleks võtta meetmed, et tagada maaelu arendustoetuseks eraldatud vahendite tõhus kasutamine, ning eelkõige ette näha, et komisjoni esmane ettemakse makseasutustele ning assigneeringute kohandamine toimub vastavalt vajadustele ja varasematele tulemustele. Samuti on soovitatav ette näha teatavatel tingimustel ettemaksete tegemise võimalus teatavatele toetuse saajate kategooriatele investeerimismeetmete hõlpsamaks rakendamiseks;

(35) lisaks käesolevas määruses sätestatud erieeskirjadele tuleks kohaldada eelarvedistsipliini käsitlevaid üldeeskirju ning eelkõige neid, milles käsitletakse liikmesriikide mittetäielikke või nõuetele mittevastavaid deklaratsioone;

(36) maaelu arengu meetmete finantsjuhtimise üksikasju reguleeritakse määruse (EÜ) nr 1258/1999 rakenduseeskirjadega;

(37) järelevalve ja hindamise kord ja nõuded tuleks kehtestada teiste ühenduse toetusmeetmete suhtes kohaldatavate põhimõtete alusel, eelkõige määruses (EÜ) nr 1260/1999 sätestatud põhimõtete alusel;

(38) halduseeskirjadega tuleks tagada maaelu arendustoetuse parem haldamine, järelevalve ja kontroll. Lihtsuse huvides peaks integreeritud haldamis- ja kontrollisüsteem, mis on ette nähtud nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 1782/2003, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, ([1]) mille kohta on sätestatud üksikasjalikud rakenduseeskirjad komisjoni määrusega (EÜ) nr 2419/2001, ([2]) kohaldama kõikjal, kus võimalik;

(39) tuleks sätestada karistuste süsteem nii ühenduse kui ka liikmesriigi tasandil;

([1]) ELT L 270, 21.10.2003, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 583/2004 (ELT L 91, 30.3.2004, lk 1).

([2]) EÜT L 327, 12.12.2001, lk 11. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 118/2004 (ELT L 17, 24.1.2004, lk 7).

▼B

(40) Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 48 lõikes 2 sätestatud aastaaruandesse tuleks lisada nõukogu määruses (EMÜ) nr 2078/92, ([1]) nõukogu määruses (EMÜ) nr 2079/92 ([2]) ja nõukogu määruses (EMÜ) nr 2080/92 ([3]) sätestatud varasemate kaasnevate meetmete mõju käsitlev teave, kui kõnealused meetmed moodustavad osa aastate 2000–2006 finantsprogrammist. Sellistest meetmetest tulenev kulu peaks olema samuti sisalduma teabes, mida liikmesriigid peavad esitama iga aasta 30. septembriks;

(41) käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas põllumajandusstruktuuride ja maaelu arengu komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

MAAELU ARENGUMEETMED

1. JAGU

Investeeringud põllumajandusettevõtetesse

Artikkel 1

Ajapikendus, mida liikmesriikidele võib vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 5 lõikele 3 anda, mille jooksul saavutada vastavuses vastselt vastuvõetud nõuetetele, ei või ületada 36 kuud alates kuupäevast, millal nõue muutub põllumajandustootjale kohustuslikuks. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 5 lõikes 3 viidatud investeerimisperioodi lõpp kuulub ajapikenduse sisse, nagu on fikseeritud esimeses lõikes.

Esimeses lõikes fikseeritud ajapikendust ei kohaldata toetuse rakendamiseks, mis on vastu võetud enne 7. maid 2004.

Artikkel 2

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 6 kohaldamisel hinnatakse asjakohasel tasandil normaalse turuväljundi olemasolu, võttes arvesse:

a) asjaomaseid tooteid;

b) investeeringuliike;

c) olemasolevat ja kavandatavat mahtu.

2. Arvesse tuleb võtta kõiki ühise turukorralduse raames tootmisele ja ühenduse abile kehtestatud piiranguid.

3. Kui ühise turukorralduse raames on tootmise või ühenduse abi piirangud kehtestatud üksikute põllumajandustootjate, põllumajandusettevõtete või töötlemisettevõtete tasandil, ei anta toetust ühelegi investeeringule, mis suurendaks toodangut üle nende piirangute.

Artikkel 3

Käesoleva määruse artikli 4 lõiget 2 kohaldatakse investeeringutele, mis on tehtud noorte põllumajandustootjate poolt.

([1]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85. Määrus on tühistatud määrusega (EÜ) nr 1257/1999.
([2]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 91. Määrus on tühistatud määrusega (EÜ) nr 1257/1999.
([3]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 96. Määrus on tühistatud määrusega (EÜ) nr 1257/1999.

▼B

2. JAGU

Noorte põllumajandustootjate starditoetus

Artikkel 4

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 8 lõikes 1 sätestatud noorte põllumajandustootjate starditoetuse tingimused peavad olema täidetud, kui tehakse üksikotsus toetuse määramise kohta.

2. Kui noor põllumajandustootja vajab kohanemisperioodi põllumajandusettevõtte asutamiseks või ümberkorraldamiseks, võib ettevõtlusega alustamise järel lubada kuni viieaastast ajavahemikku kutseoskuste, pädevuse ja majandusliku elujõulisuse tingimuste ning keskkonna, hügieenitingimuste ja loomade heaoluga seotud miinimumnõuete täitmiseks.

Artikkel 5

Üksikotsus määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 8 ettenähtud toetuse määramise kohta tehakse vähemalt 12 kuu jooksul pärast liikmesriikide kehtivate sätete kohaselt määratletud ettevõtlusega alustamist.

3. JAGU

Koolitus

Artikkel 6

Kutseõppetoetus ei hõlma sellist teoreetilist või praktilist õpet, mis on põllumajandus- või metsandusalase kesk- või kõrghariduse tavaprogrammide või -süsteemide osa.

4. JAGU

Ennetähtaegselt pensionile jäämine

Artikkel 7

Kui põllumajandusettevõtte üleandjaid on mitu, piiratakse toetuse kogusummat ühele üleandjale ettenähtud summaga.

Artikkel 8

Üleandja poolt vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 11 lõike 1 esimesele taandele jätkatav mittetulunduslik põllumajandustegevus ei vasta ühise põllumajanduspoliitika raames toetuse saamise tingimustele.

Artikkel 9

Rentnik võib vabanenud maa omanikule üle anda tingimusel, et rendileping on lõpetatud ja ülevõtjaga seotud määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 11 lõikes 2 sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 10

Vabanenud maad võib ümber kruntida või tavalisel viisil vahetada.

Sel juhul kohaldatakse vabanenud maa suhtes tingimusi, mida kohaldatakse vabanenud maaga põllumajanduslikult samaväärsete piirkondade suhtes.

Liikmesriigid võivad ette näha, et vabanenud maa läheb sellise asutuse haldusesse, kes kohustub selle hiljem loovutama ennetähtaegselt pensionile jäämise tingimustele vastavale ülevõtjale.

▼B

5. JAGU

Vähemsoodsamad piirkonnad ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkonnad

Artikkel 11

Mitme põllumajandustootja poolt ühiselt loomade karjatamiseks kasutatavate piirkondade eest võib maksta hüvitist igale asjaomasele põllumajandustootjale proportsionaalselt maa kasutamisega tema poolt või talle kuuluva maa kasutusõigusega.

6. JAGU

Nõuetele vastamine

Artikkel 12

Asutused ja organid, mis on valitud pakkuma põllumajandustootmise nõuandvaid teenused, millele viidatakse määruse (EÜ) 1257/1999 artikli 21d lõikes 2, tagavad asjakohaste ressursside olemasolu pädeva personali, haldus- ja tehniliste rajatiste ning nõustamise kogemuse ja usaldusväärsuse näol määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 21d lõikes 1 viidatud kohustuslike nõuete suhtes.

7. JAGU

Põllumajanduse keskkonnapoliitika ja loomade heaolu

Artikkel 13

Loomakasvatuse ekstensiivistamise või muul viisil korraldamise kohustus peab vastama vähemalt järgmistele tingimustele:

a) jätkatakse rohumaaviljelust;

b) kari jaotatakse põllumajandusettevõttes nii, et säilib kogu karjatatav ala, vältides sellega ülekarjatamist ja alakasutust;

c) määratletakse loomkoormus, võttes arvesse kõiki põllumajandusettevõttes peetavaid kariloomi, või kui kohustuse eesmärgiks on piirata toitainete väljauhtumist, kogu põllumajandusettevõttes peetavat karja, mis on kõnesoleva kohustuse puhul asjakohane.

Artikkel 14

1. Toetust võib anda järgmiste kohustuste täitmiseks:

a) piirkonnale omaste ning põllumajanduse jaoks kadumisohus olevate maatõugu põllumajandusloomade kasvatamine;

b) selliste taimede geneetiliste ressursside säilitamine, mis on kohalike ja piirkondlike oludega loomulikul viisil kohanenud ning mida ohustab genofondi vaesumine.

2. Maatõud ja taimede geneetilised ressursid peavad aitama kaasa selle piirkonna keskkonna säilitamisele, mille suhtes kohaldatakse lõikega 1 ettenähtud meedet.

Toetuse saamise tingimustele vastavad põllumajandusloomade liigid ja maatõugude põllumajanduse jaoks kadumise künnise kindlaksmääramise kriteeriumid on sätestatud käesoleva määruse I lisas.

Artikkel 15

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 lõike 1 teise lõigu kohaldamisel peetakse investeeringuid mittetasuvaks tingimusel, et nendega ei kaasne tavaliselt põllumajandusettevõtte väärtuse või tasuvuse märkimisväärne netokasv.

Artikkel 16

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 23 lõikes 1 osutatud rohkem kui viieks aastaks võetavad põllumajandusliku keskkonna kaitsega seotud kohustused määratakse ainult selliseks ajavahemikuks, mida on põhjen-

▼B

datult vaja nende keskkonnamõju avaldumiseks. Need ei kesta tavaliselt üle 10 aasta, välja arvatud juhul, kui konkreetsete kohustuste puhul on pikem ajavahemik vajalik.

Artikkel 17

Erinevaid põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustusi võib omavahel ühendada, kui need täiendavad üksteist ja on üksteisega kooskõlas.

Põllumajanduse keskkonnameetmete kõnealuse ühendamise korral peab toetuse taseme määramisel arvesse võtma sissetuleku vähenemist või konkreetseid ühendamisega kaasnevaid lisakulutusi.

Artikkel 18

1. Sissetuleku vähenemise ning kohustusega kaasnevate lisakulutuste arvutamisel on võrdluse aluseks selle piirkonna tavapärased head põllumajandustavad, mille suhtes meedet kohaldatakse.

Kui see on põllumajandus- või keskkonnategurite seisukohalt põhjendatud, võib arvesse võtta majanduslikke tagajärgi, mis kaasnevad maa kasutamisest loobumise või teatavate tootmisviiside lõpetamisega.

2. Kui kohustusi väljendatakse tavaliselt ühikutes, mis erinevad nendest, mida kasutatakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 lisas, võivad liikmesriigid arvutada makseid nende teiste ühikute alusel. Sellistel juhtudel tagavad liikmesriigid, et järgitakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 lisas sätestatud ühenduse abiks kõlblikke iga-aastasi maksimumsummasid. Selleks võivad liikmesriigid:

a) kehtestada ühikute piirangu põllumajandusettevõtte hektari kohta, mille suhtes kehtivad põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustused,

   või

b) määrata iga osaleva põllumajandusettevõtte puhul kindlaks maksimaalse kogusumma ning tagada, et põllumajandusettevõttele tehtavad maksed ei ületa seda piirangut.

3. Maksed põhinevad väetiste, taimekaitsetoodete ja muu tootmispanuse kasutamise piirangutel ainult siis, kui sellised piirangud on tehniliselt ja majanduslikult mõõdetavad.

Artikkel 19

Liikmesriigid määravad kindlaks vajaduse kehtestada objektiivsete kriteeriumide alusel määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 lõike 1 esimese lõigu kolmanda taandega ettenähtud soodustus.

Soodustus ei tohi ületada 20 % sissetuleku vähenemisest ja kohustusega kaasnevatest lisakuludest, välja arvatud konkreetsete kohustuste puhul, kui kõrgem määr on meetme tõhusaks rakendamiseks vajalik.

Artikkel 20

Põllumajandustootja, kes võtab põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuse, mis on seotud põllumajandusettevõtte ühe osaga, peab kogu põllumajandusettevõttes järgima vähemalt tavapäraseid häid põllumajandustavasid.

Artikkel 21

1. Liikmesriigid võivad lubada kohustuse selle täitmise ajal teiseks kohustuseks ümber muuta, tingimusel et:

a) muutus toob keskkonnale või loomade heaolule vaieldamatut kasu;

b) sellega tõhustatakse märkimisväärselt olemasolevat kohustust

   ja

c) heakskiidetud programm sisaldab asjaomaseid kohustusi.

▼B

Käesoleva lõike esimese lõigu punktides a ja b sätestatud tingimustel võib põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuse muuta põllumajandusmaa metsastamise kohustuseks kooskõlas määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 31. Põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustus lõpeb, ilma et tagasimaks oleks nõutav.

2. Liikmesriigid võivad lubada põllumajanduse keskkonnakaitsega ja loomade heaoluga seotud kohustuste kohandamist nende täitmise ajal, kui heakskiidetud programm selliseid kohandusi võimaldab ja kohandus on kohustuse eesmärke silmas pidades nõuetekohaselt põhjendatud.

▼M1

3. Kui põllumajanduse keskkonnapoliitikaga seotud kohustuste kehtivusaeg lõpeb enne määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 42 sätestatud programmiperioodi, võivad liikmesriigid seda pikendada nii, et viimane kohustustega kaetud aasta ei alga hiljem kui 31. detsembril 2006.

Liikmesriigid võivad lubada kohandada kohustusega hõlmatud põllumajandusettevõtte alasid, et võtta arvesse toetust saava põllumajandusettevõtte ühe osa üleandmist teisele isikule pikendatud perioodil, tingimusel et kõnealused kohandused ei vähenda hõlmatud ala rohkem kui 50 %.

▼B

8. JAGU

Toidu kvaliteet

1. alajagu

Osalemine toidukvaliteedi skeemides

Artikkel 22

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 24b ette nähtud abi võib anda kvaliteediskeemis osalevatele põllumajandustootjatele ainult juhul, kui põllumajandustoodet või toitu on ametlikult tunnustatud selle artikli lõikes 2 loetletud eeskirjade alusel või riigisisese kvaliteediskeemi alusel, nagu on ette nähtud selle artikli lõikes 3.

2. Kui määruse nr 1257/1999 artikli 24b kohane toetus osalemaks toidukvaliteedi skeemis vastavalt nõukogu määrusele (EMÜ) nr 2092/91 ([1]) teatud tootele on hõlmatud maaelu arendamise programmidokumendiga, ei tohi selles kvaliteediskeemis osalemise püsikulusid põllumajanduskeskkonna meetme raames sama toote orgaanilise põllumajandustootmise toetussumma arvutamisel arvesse võtta.

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24c mõistes tähendavad ”püsikulud” kulusid, mis on põhjustatud kvaliteediskeemiga ühinemisest, ning igaaastast panust sellises skeemis osalemiseks, vajaduse korral hõlmates kulusid kontrollimistele, mida on vaja skeemi erisustega vastavuse tõendamiseks.

2. alajagu

Kvaliteettoodete edendamine

Artikkel 23

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24d lõike 1 mõistes tähendab ”tootjarühm” mis tahes õiguslikus vormis mis tahes organisatsiooni, mis ühendab ettevõtjaid, kes osalevad aktiivselt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 24b hõlmatud kvaliteediskeemis konkreetse põllumajandustoote või toidu osas.

Erialased ja/või erialade vahelised organisatsioonid, mis esindavad üht või enamat sektorit, ei ole ”tootjarühmad” esimese lõike mõttes.

([1]) EÜT L 198, 22.7.1991, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 746/2004 (ELT L 122, 26.4.2004, lk 10).

▼B

Artikkel 24

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24d lõike 2 mõistes on toetuskõlblikud teavitus-, edendamis- ja reklaamitegevused need tegevused, mis on kavandatud mõjutama tarbijaid ostma põllumajandustooteid või toitu, mis on hõlmatud programmidokumendis meetmega ”osalemine toidu kvaliteediskeemis”.

Sellised tegevused juhivad tähelepanu asjaomaste toodete eriomadustele või eelistele, eriti kvaliteedile, erilistele tootmismeetoditele, rangetele loomaheaolunõuetele ja lugupidamisele keskkonna vastu, mis on seotud asjaomase kvaliteediskeemiga, ning võivad sisaldada teadusliku ja tehnilise teadmuse levitamist nende toodete kohta.

Selliste tegevuste hulka kuuluvad eelkõige messide ja näituste korraldamine ja/või nendel osalemine, samalaadne suhtekorraldustegevus ning reklaami eri teabekanalite kaudu või müügikohtades.

Artikkel 25

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24 kohaselt on toetuskõlblikud ainult teavitus-, edendamis- ja reklaamitegevused siseturul.

2. Artikli 24 järgsed tegevused ei või olla seatud kaubamärkidega. Nad ei või mõjutada tarbijaid ostma toodet selle päritolu tõttu, välja arvatud toodete puhul, mis on hõlmatud kvaliteedisüsteemiga, mis on vastu võetud nõukogu määrusega (EÜ) nr 2081/92 ([1]) ja nende toodete puhul, mis on hõlmatud nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusega (EÜ) nr 1493/1999 veinituru ühtse organiseerimise kohta. ([2])

Toote päritolule võib sellegipoolest viidata tingimusel, et viide päritolule vähemtähtis kui põhisõnum.

3. Kui käesoleva määruse artikliga 24 hõlmatud tegevused puudutavad toodet, mis on hõlmatud määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24b lõike 2 punktides a, b või c ette nähtud kvaliteediskeemiga, ilmub nende skeemide alusel ette nähtud ühenduse logo teavitus-, edendamis- ja/või reklaamimaterjalil.

4. Teavitus- ja edendamistegevused, mida toetatakse määruse (EÜ) nr 2826/2000 järgi, ei kvalifitseeru toetusele määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24d järgi.

Artikkel 26

Liikmesriigid tagavad, et kõik esialgsed teavitus-, edendamis- ja reklaamimaterjalid, mis koostatakse tegevuse kontekstis, mis saab toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikliga 24d on vastavuses ühenduse õigusaktidega. Sel eesmärgil edastavad soodustatud isikud kõik sellised materjalide kavandid liikmesriigi pädevale asutusele.

9. JAGU

Põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine

Artikkel 27

Toetuse saamise tingimustele vastavad kulutused võivad hõlmata:

a) kinnisvara väljaehitamist ja omandamist, välja arvatud maa ost;

b) uusi masinaid ja seadmeid, sealhulgas arvutitarkvara;

c) üldkulusid, nagu näiteks arhitektide, inseneride ja konsultantide tasud ning teostatavusuuringud ning patentide ja litsentside omandamine.

([1]) EÜT L 208, 24.7.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 806/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 1).

([2]) EÜT L 179, 14.7.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1795/2003 (ELT L 262, 14.10.2003, lk 13).

▼B

Esimese lõigu punktis c osutatud kulud lisatakse punktides a ja b osutatud kuludele ning käsitatakse toetuse saamise tingimustele vastavatena kuni 12 % ulatuses nendest kuludest. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 25 lõike 2 teises taandes viidatud uute tehnoloogiate arendamiseks võib ülemmäära tõsta kuni 25 protsendini.

Artikkel 28

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 26 lõike 1 teise punkti mõistes tähendavad "väikesed töötlemisüksused" ettevõtteid, kus on alla 10 töötaja ning mille aasta käive või aasta bilansimaht ei ületa 2 miljonit eurot.

2. Ajapikendus, mida võib määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 26 lõike 1 teise punkti alusel liikmesriikidele anda ja mille jooksul tuleb saavutada vastavus vastselt vastu võetud vähimnõuetega, ei tohi ületada 36 kuud alates kuupäevast, millal nõue muutub kõikidele väikestele töötlemisüksustele kohustuslikuks.

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 26 lõike 1 teises punktis viidatud investeerimisperiood langeb ajapikenduse sisse, nagu on fikseeritud ülal teises lõikes.

Artikkel 29

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 26 lõike 3 kohaldamisel hinnatakse asjakohasel tasemel tavalise turuväljundi olemasolu, võttes arvesse:

a) asjaomaseid tooteid;

b) investeeringuliike;

c) olemasolevat ja kavandatavat mahtu.

2. Arvesse tuleb võtta kõiki ühise turukorralduse raames tootmisele ja ühenduse abile kehtestatud piiranguid.

Artikkel 30

Äärepoolseimates piirkondades võib anda investeeringutoetusi kolmandatest riikidest pärit toodete töötlemiseks ja turustamiseks, kui töödeldud tooted on ette nähtud kõnealuse piirkonna turu jaoks.

Esimeses lõigus sätestatud tingimuse täitmiseks piiratakse toetust piirkondlikele vajadustele vastava töötlemisvõimsusega, tingimusel et töötlemisvõimsus ei ületa piirkondlikke vajadusi.

10. JAGU

Metsandus

Artikkel 31

Vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 29 lõikele 3 ei anta metsamajandusele antavat toetust järgmistele metsadele:

a) keskvalitsuse ja piirkondlike omavalitsuste või riigile kuuluvate ettevõtete omanduses olev mets ja metsamaa;

b) riigimets ja muu metsamaa;

c) mets, mis kuulub juriidilistele isikutele, kelle kapitalist vähemalt 50 % kuulub ühele punktides a ja b nimetatud institutsioonidest.

Artikkel 32

Liikmesriik määrab vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 31 kindlaks metsastamistoetuse tingimustele vastava põllumajandusmaa, mis hõlmab eelkõige viljelusmaad, heinamaad, pikaajalist kultuurkarjamaad ja mitmeaastaste taimede kasvatamiseks kasutatavat maad, kus toimub regulaarne põllumajandustegevus.

▼B

Artikkel 33

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 lõike 1 teise lõigu teise taande kohaldamisel on ”põllumajandustootja” isik, kes kulutab olulise osa tööajast põllumajandustegevusele ning saab sellest märkimisväärse osa sissetulekust vastavalt liikmesriigi poolt kindlaksmääratavatele üksikasjalikele kriteeriumidele.

2. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 31 lõike 1 teise lõigu kohaldamisel on ”lühikese raieringiga kiirekasvulised puuliigid” liigid, mille raiering, st kahe lõppraie vaheline aeg, on alla 15 aasta.

Artikkel 34

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 32 alusel ei tohi anda toetust piirkondadele, millele on toetust antud vastavalt kõnealuse määruse artiklile 31.

2. Makseid tuletõkestusvööndite säilitamiseks põllumajanduslike meetmete abil vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 32 lõike 1 teisele taandele ei tehta nende piirkondade puhul, mis saavad põllumajanduse keskkonnatoetust.

Kõnealused maksed on kooskõlas kõigi ühise turukorralduse raames tootmisele ja ühenduse abile kehtestatud piirangutega ning nende puhul tuleb arvesse võtta ühise turukorralduse raames tehtud makseid.

11. JAGU

Mitmeid meetmeid hõlmavad eeskirjad

Artikkel 35

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 23 lõike 2 esimese lõigu ja artikli 14 lõike 2 kolmanda taande kohaldamisel on ”tavapärane hea põllumajandustava” selline põllumajanduslik tootmisviis, mida vastutustundlik põllumajandustootja asjaomases piirkonnas järgiks.

Liikmesriigid näevad oma maaelu arengukavades ette kontrollitavad standardid. Nende standardite hulka kuulub igal juhul üldiste kohustuslike keskkonnanõuete järgimine. Mis puudutab loomade heaolu toetust vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 22 teise lõike punktile f, siis sisaldavad need standardid vähemalt kohustuslikke nõudeid selles piirkonnas.

2. Kui liikmesriik annab uue nõudega vastavusse viimiseks perioodi, nagu on viidatud käesoleva määruse artiklis 1, või perioodi noorte põllumajandustootjate viimiseks vastavusse käesoleva määruse artikli 4 teises punktis viidatud vähimnõuetega, jäävad põllumajandustootjad abikõlblikuks määruse (EÜ) nr 1257/1999 V peatükis viidatud hüvitiste ja/või põllumajandusliku keskkonna või loomade heaolu toetuse suhtes, millele on viidatud selle määruse VI peatükis, selle perioodi jooksul tingimusel, et muud tingimused nende toetuste andmiseks on vastatud ning tingimusel, et põllumajandustootja vastab asjassepuutuvatele nõuetele perioodi lõpus.

Artikkel 36

▼M1

Kui toetusesaaja annab toetuse määramise tingimusena võetud kohustuse kehtivusajal kogu oma põllumajandusettevõtte või osa sellest üle teisele isikule, võib viimane kohustuse ülejäänud ajaks üle võtta. Kui kohustust üle ei võeta, tagastab toetusesaaja määratud toetuse.

Liikmesriigid, kohaldades proportsionaalsuse põhimõtet, võivad nõuda toetuse tagastamist järgmistel juhtudel:

a) kui toetusesaaja on täitnud märkimisväärse osa võetud kohustusest ja lõpetab põllumajandustegevuse, mistõttu õigusjärglase jaoks ei ole otstarbekas kohustust üle võtta;

▼M1

b) kui toetuse saaja põllumajandusettevõte antakse artikli 21 lõike 3 kohaselt üle kohustuse pikendatud perioodil ja kui ei anta üle rohkem kui 50 % alast, mis oli hõlmatud kohustusega ennem selle pikendamist.

▼B

Väiksemate muutuste korral põllumajandusettevõtte olukorras võivad liikmesriigid võtta konkreetseid meetmeid, et esimese lõigu kohaldamine ei tooks võetud kohustuse suhtes kaasa ebakohaseid tulemusi.

Artikkel 37

1. Kui toetusesaaja suurendab toetuse määramise tingimusena võetud kohustuse kehtivusajal oma põllumajandusettevõtte pindala, võivad liikmesriigid ette näha kohustuse laienemise kohustuse ülejäänud kehtivusajaks ka täiendavale alale vastavalt lõikele 2 või esialgse kohustuse asendamise uuega vastavalt lõikele 3.

Kõnealust asendamist võib kohaldada ka juhtudel, kui kohustusega hõlmatud pindala laiendatakse põllumajandusettevõtte sees.

2. Lõikes 1 osutatud laiendamist lubatakse üksnes juhul, kui see:

a) toob asjaomasele meetmele ilmset kasu;

b) on kohustuse laadi, selle järelejäänud kehtivusaja ning täiendava ala suuruse seisukohalt põhjendatud;

c) ei takista toetuse määramise tingimuste täitmise tõhusat kontrolli.

Punktis b osutatud täiendav ala peab olema põhialast oluliselt väiksem või kuni kahe hektari suurune.

3. Lõikes 1 osutatud uus kohustus hõlmab asjaomase ala ja selle tingimused on vähemalt sama ranged nagu esialgsel kohustusel.

Artikkel 38

Juhul kui toetusesaaja ei saa jätkata võetud kohustuste täitmist seetõttu, et tema põllumajandusettevõte kuulub ümberkruntimisele või muu sellise avaliku maapiirkondade maakorralduse alla, võtavad liikmesriigid vajalikud meetmed, et võetud kohustusi oleks võimalik kohandada põllumajandusettevõtte uue olukorraga. Kui kohandamine osutub võimatuks, siis võetud kohustus lõpeb, ilma et nõutaks tagasimaksu aja eest, millal kohustus kehtis.

Artikkel 39

1. Ilma et see piiraks üksikjuhtudel arvessevõetavaid tingimusi, võivad liikmesriigid vääramatu jõuna käsitada eriti järgmisi juhtusid:

a) põllumajandustootja surm;

b) põllumajandustootja pikaajaline töövõimetus;

c) põllumajandusettevõtte olulise osa sundvõõrandamine, kui kohustuse võtmise päeval ei olnud sellist sundvõõrandamist võimalik ette näha;

d) raske loodusõnnetus, mis kahjustab tõsiselt põllumajandusettevõtte põllumajandusmaad;

e) põllumajandusettevõtte loomakasvatushoonete hävimine õnnetusjuhtumi tagajärjel;

f) kogu või osa põllumajandustootja karja kahjustav loomataud.

Liikmesriigid teatavad komisjonile, milliseid juhtusid nad käsitavad vääramatu jõuna.

2. Teade vääramatu jõu kohta ja pädeva asutuse poolt nõutavad asjakohased tõendid tuleb esitada kõnealusele asutusele kirjalikult kümne tööpäeva jooksul alates päevast, mil põllumajandustootjal on võimalik seda teha. Seda tähtaega võib pikendada 20 tööpäeva võrra, kui selline võimalus on sätestatud programmdokumendis.

▼B

II PEATÜKK

ÜLDEESKIRJAD, HALDUS- JA FINANTSSÄTTED

1. JAGU

Üldeeskirjad

Artikkel 40

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõike 3 teise lõigu kohaldamisel kohaldatakse käesoleva määruse artiklite 41, 42 ja 43 sätteid.

Artikkel 41

1. Ühise turukorralduse, põllumajanduslike kvaliteedi- ja tervishoiumeetmete või maaelu arengumeetmete ja muu kui põllumajanduse keskkonnatoetuse raames rakendatavad keskkonnakaitsemeetmed ei välista põllumajanduse keskkonnatoetuse määramist samadele toodetele, kui seda toetust makstakse täiendavalt ja see on kõnealuste meetmetega kooskõlas ning ilma piiranguteta lõike 3 suhtes.

2. Põllumajanduse keskkonnameetmete ühendamise korral kooskõlas lõikega 1 peab toetuse taseme määramisel arvesse võtma sissetuleku vähenemist või konkreetseid ühendamisega kaasnevaid lisakulutusi.

3. Toetust põllumajanduse keskkonnameetmete võtmiseks tootmisest kõrvale jäetud maal võib vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 1251/1999 ([1]) määrata vaid juhul, kui võetud kohustused väljuvad kõnealuse määruse artikli 6 lõikes 2 sätestatud asjakohaste keskkonnameetmete raamidest;

Alates 1. jaanuarist 2005 kvalifitseeruvad uued põllumajanduse keskkonnameetmed tootmisest kõrvale jäetud maal vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 54 või artiklile 107 ainult juhul, kui võetud kohustused väljuvad kõnealuse määruse artikli 3 lõikes 1 sätestatud põhinõuetest.

Loomaliha tootmise ekstensiivistamise puhul võetakse toetuse määramisel arvesse ekstensiivistamistoetust, mida makstakse vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/1999 ([2]) artiklile 13;

Ebasoodsamatele piirkondadele ja keskkonnaalaste kitsendustega aladele antava toetuse puhul võetakse põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustustes arvesse asjaomaste piirkondade toetuse suhtes kehtestatud tingimusi.

Artikkel 42

Ühe ja sama kohustuse puhul ei tohi mingil juhul teha üheaegselt väljamakseid põllumajanduse keskkonnatoetuse ja ühenduse muu toetuskava alusel.

Artikkel 43

Kõigi nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõike 3 teise lõigu esimeses taandes osutatud erandite kohta teevad liikmesriigid ettepaneku maaelu arengukavades või eesmärkide 1 ja 2 puhul esitatavates programmdokumentides, mis on sätestatud määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 18 lõigetes 1 ja 2 või artikli 19 lõigetes 1, 2, ja 3.

Artikkel 44

Maaelu arengumeetmetega seotud maksed tehakse täies ulatuses toetusesaajatele.

([1]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 270, 21.10.2003, lk 1).
([2]) EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1782/2003.

▼B

Artikkel 45

Määrust (EÜ) nr 1685/2000 kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 40 lõikes 2 ja 3 osutatud programmidega hõlmatud meetmete suhtes, kui määrusega (EÜ) nr 1257/1999, määrusega (EÜ) nr 1258/1999 või käesoleva määrusega ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 46

1. Liikmesriigid, kes kohaldavad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 30 lõike 1 esimeses, teises ja kuuendas taandes ja artiklis 31 sätestatud metsamajandusinvesteeringute kulude määramisel standardseid ühikuhindu, võivad vabastada toetuse saajad määruse (EÜ) nr 1685/2000 lisa eeskirja 1 punktis 2 sätestatud nõudest esitada asjaomaste investeeringute kohta maksekviitungid või samaväärse tõendusjõuga raamatupidamisdokumendid.

2. Lõikes 1 osutatud ühikuhindu võib kohaldada ainult juhul, kui täidetakse järgmisi tingimusi:

a) ühikuhindu arvutavad pädevad ametiasutused objektiivsete kriteeriumide alusel, mis võimaldavad määrata üksiktegevustega seotud kulusid, võttes arvesse kohalikke tingimusi ja vältides vähimatki ülemäärast hüvitamist;

b) kaasfinantseeritavad investeeringud tehakse toetustaotluse esitamise ja toetuse lõppmakse tegemise vahelisel ajal.

2. JAGU

Kavandamine

Artikkel 47

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 II peatüki III jaotise kohased maaelu arengukavad esitatakse vastavalt käesoleva määruse II lisale.

Artikkel 48

1. Ühenduse toetuse kogusumma määratakse kindlaks määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 44 lõikes 2 osutatudprogrammdokumentide heakskiidu alusel. Juhul kui liikmesriigid valivad piirkondliku maaelu arendamise programmi, võib see üldine summa kuuluda eraldi otsustamisele, sisaldades konsolideeritud finantstabelit kõigi asjassepuutuva liikmesriigi maaelu arengu programmide kohta.

Esimeses lõigus viidatud summa sisaldab:

a) maaelu arengu uue programmitööga seotud kulutused, sealhulgas kulutused, mis kaasnevad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 49 lõikes 2 sätestatud hindamisega;

b) nõukogu määrustega (EMÜ) nr 2078/92, ([1]) (EMÜ) nr 2079/92 ([2]) ja (EMÜ) nr 2080/92 ([3]) hõlmatud varasemate kaasnevate meetmetega seotud kulutused ja eespool nimetatud määrustega kehtetuks tunnistatud määrustes sätestatud meetmetega seotud kulutused;

c) määruse (EÜ) nr 2603/1999 artikli 4 kohastele meetmetele tehtud kulutused.

2. Heakskiit hõlmab ka selliste summade jaotamist ja kasutamist, mis jäävad määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikli 5 kohaselt liikmesriikide käsutusse täiendava ühenduse toetusena. Juhul kui võetakse vastu eraldi otsus, nagu on viidatud lõike 1 esimeses punktis, ilmuvad need summad sellele otsusele lisatud finantstabelis.

Need summad ei kuulu siiski lõikes 1 osutatud ühenduse toetuse kogusumma hulka.

([1]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.
([2]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 91.
([3]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 96.

▼B

3. Heakskiit võib hõlmata maaelu arengumeetmete täiendavaks rahastamiseks ettenähtud riigiabi ainult juhul, kui riigiabi on määratletud vastavalt II lisa punktile 16.

Artikkel 49

Liikmesriigid avalikustavad maaelu arengu programmdokumendid.

Artikkel 50

Kui maaelu arengumeetmed esitatakse raammäärustena, tuleb maaelu arengukavades sellistele määrustele asjakohasel viisil viidata.

Artikleid 47, 48 ja 49 kohaldatakse ka esimeses lõigus osutatud juhtudel.

Artikkel 51

1. Maaelu arengu programmdokumentidesse ning EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitlevatesse eesmärgi 2 ühtsetesse programmdokumentidesse tehtavaid muudatusi tuleb nõuetekohaselt põhjendada eelkõige järgmiste andmete alusel:

a) põhjused ja võimalikud rakendamisraskused, mis õigustavad programmdokumendi muutmist;

b) muudatuse loodetavad tulemused;

c) võetud kohustuste rahastamise ja kontrollimise tulemused.

2. Komisjon kiidab määruse (EÜ) nr 1260/1999 artikli 50 lõikes 2 ja artikli 48 lõikes 3 sätestatud korras heaks vastavalt maaelu arengu programmdokumentidesse, artikli 48 lõikes 1 viidatud otsusele lisatud finantstabelisse ning EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitlevatesse eesmärgi 2 ühtsetesse programmdokumentidesse tehtavad muudatused, mis:

a) mõjutavad prioriteete;

b) muudavad II lisas kirjeldatud toetusmeetmete põhijooni;

c) Ühenduse kogutoetuse ülemmäär ja/või abikõlblikud kogukulude alammäär või programmdokumendi kinnitanud otsuses või artikli 48 lõike 1 esimeses punktis viidatud otsuses fikseeritud abikõlblikud riiklikud kulutused;

d) muudavad programmdokumendis sisalduvatele meetmetele eraldatud summade jaotust, kui need ületavad:

— 15 % asjaomase programmi abikõlblikest kogukuludest, mis on ettenähtud kogu programmitöö perioodiks, kui ühenduse toetus põhineb abikõlblikel kogukuludel,

— 20 % asjaomase programmi abikõlblikest riiklikest kogukuludest, mis on ettenähtud kogu programmitöö perioodiks, kui ühenduse toetus põhineb abikõlblikel riiklikel kogukuludel,

mis on arvutatud komisjoni otsuse, millega kinnitatakse programmdokument, või otsuse, millele viidatakse artikli 48 lõike 1 esimese punkti, vastavalt viimastele muudatustele, juurde lisatud finantstabeli viimase veeru (kokku) alusel.

3. Lõikes 2 nimetatud muudatused esitatakse komisjonile ühtse ettepanekuna iga programmi kohta mitte sagedamini kui kord kalendriaasta jooksul.

Esimest lõiku ei kohaldata:

a) kui muudatusi on vaja loodusõnnetuse või muu liikmesriikide programmitööle suurt mõju avaldava erakorralise sündmuse tagajärjel;

b) kui artikli 48 lõikes 1 viidatud otsusele lisatud finantstabeli muutmist on vaja piirkondliku maaelu arenduse programmdokumendi muutmise tulemusena.

▼B

4. Lõike 2 punktiga d hõlmamata finantsilise iseloomuga muudatused ja II lisa punkti 9 lõike 2 punkti B esimeses taandes nimetatud ühenduse osalusmäära muudatused edastatakse komisjonile koos II lisa punkti 8 kohaselt muudetud rahastamistabeliga. Need jõustuvad kuupäeval, mil komisjon nad kätte saab.

Esimeses lõigus osutatud finantsilise iseloomuga muudatustega hõlmatav kogusumma ei tohi kalendriaastas ületada lõike 2 punktis d sätestatud ülemmäära.

5. Lõigetega 2 ja 4 hõlmamata muudatustest teatatakse komisjonile vähemalt kolm kuud enne nende jõustumist.

Sellised muudatused võivad jõustuda varem, kui komisjon kinnitab liikmesriigile enne kolmekuulise perioodi lõppu, et teavitatud muudatused on vastavuses ühenduse õigusaktidega.

Kui teavitatud muudatus ei vasta ühenduse seadusandlusele, teavitab komisjon sellest liikmesriiki ja esimeses punktis ette nähtud kolmekuuline periood peatatakse, kuni komisjon saab vastavuses oleva muudatuse.

Artikkel 52

Ühenduse õigusaktide hilisema muutmise korral vaadatakse maaelu arengu programmdokumendid ja eesmärgi 2 ühtsed programmdokumendid seoses tehtud muudatustega läbi, kui vaja.

Kõnealuste läbivaatamiste suhtes ei kohaldata artikli 51 lõiget 3.

Kui maaelu arengu programmdokumentide või eesmärgi 2 ühtsete programmdokumentide muudatus piirdub nende kooskõlla viimisega ühenduse uute õigusaktidega, edastatakse kõnealused muudatused komisjonile.

Artikkel 53

Liikmesriigid teevad komisjonile kättesaadavaks programmdokumentide elektroonilise koondversiooni, mida ajakohastatakse pärast iga muudatuse tegemist. Nad edastavad komisjonile elektroonilise aadressi, millelt programmdokumentide koondversiooni saab kasutada, ja teatavad igast ajakohastamisest.

Liikmesriigid säilitavad elektroonilisel kujul ka kõik programmdokumentide eelmised versioonid.

3. JAGU

Lisameetmed ja ühenduse algatused

Artikkel 54

EAGGF arendusrahastust maaelu arendamise ühenduse algatuse meetmetele antav toetus laieneb kogu ühendusele ning sellega kaasnev rahastamine laieneb meetmetele, mis vastavad toetuse saamise tingimustele vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrustele (EÜ) nr 1783/1999 ([1]) ja (EÜ) nr 1784/1999. ([2])

4. JAGU

Finantssätted

Artikkel 55

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile hiljemalt iga aasta 30. septembriks iga maaelu arengu programmdokumendi kohta ning iga EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitlevate eesmärgi 2 ühtse programmdokumendi kohta:

([1]) EÜT L 213, 13.8.1999, lk 1.
([2]) EÜT L 215, 30.7.1992, lk 85.

▼B

a) kalkulatsiooni jooksva eelarveaasta kulude ning kõnealuse aasta lõpul tasumisele kuuluvate kulude kohta, mis on hõlmatud artikli 48 lõikes 1 määratletud ühenduse toetusega,

ja

b) järgnevate eelarveaastate korrigeeritud kuluprognoosid kuni asjaomase programmitöö perioodi lõpuni kooskõlas igale liikmesriigile tehtud eraldisega.

Need andmed esitatakse tabelina, kasutades komisjoni esitatud elektroonilist näidist.

2. Kui vastavalt lõikele 1 liikmesriikide poolt komisjonile esitatav teave on puudulik või kui tähtajast ei ole kinni peetud, vähendab komisjon ajutiselt põllumajanduskulude arvestuse kande alusel tehtavat ettemakset kindla summa võrra, ilma et see piiraks eelarvedistsipliini üldeeskirjade kohaldamist.

Artikkel 56

1. Makseasutused võivad maaelu arengu programmdokumendi või EAGGF tagatisrahastust rahastatavaid maaelu arengumeetmeid käsitleva eesmärgi 2 ühtse programmdokumendi heakskiitmisotsuse vastuvõtmise kuul kanda raamatupidamisaruannetesse kuludena ettemakse, mis ei ületa 12,5 % programmdokumendiga ettenähtud EAGGF keskmisest aastapanusest ning mis hõlmab artikli 48 lõikes 1 osutatud kulusid.

See ettemakse esindab käibekapitali, mis hüvitatakse iga programmdokumendi puhul:

a) kui EAGGF poolt väljamakstud kulutuste kogusumma ja ettemakse summa võrdub EAGGF programmdokumendis ettenähtud kogupanusega,

või

b) programmiperioodi lõpus, kui EAGGF panuse kogusummat ei saavutata.

Sellegipoolest võivad liikmesriigid otsustada maksta ettemakse tagasi enne programmiperioodi lõppu.

2. Riigid, kes ei ole eurot käibele võtnud, kannavad lõikes 1 sätestatud ettemakse raamatupidamisaruannetesse vahetuskursi alusel, mis kehtib makseasutuste poolt kõnealuse ettemakse raamatupidamisaruannetesse kandmise kuule eelneval kuul komisjoni eelviimasel tööpäeval.

Artikkel 57

1. Iga liikmesriigi poolt teatava eelarveaasta kohta deklareeritud kulusid rahastatakse ainult artikli 55 lõike 1 esimese lõigu punkti b kohaselt komisjonile teatatud summade piires, mis on kaetud kõnealuse eelarveaasta eelarvesse kantud assigneeringutega.

2. Kui artikli 55 lõike 1 esimese lõigu punkti b alusel edastatud prognooside kogusumma ületab asjaomase eelarveaasta eelarvesse kantud assigneeringute kogusummat, piiratakse iga liikmesriigi rahastatavate kulutuste maksimumsummat valemi abil, mida kasutatakse vastavate aastaeraldiste kindlaksmääramiseks vastavalt otsusele 1999/659/EÜ.

Kui pärast kõnealust vähendamist jääb assigneeringuid üle põhjusel, et mõne liikmesriigi prognoosid olid nende aastaeraldistest väiksemad, jaotatakse ülejääk proportsionaalselt liikmesriikide vastavate aastaeraldistega, tagades, et esimeses lõigus osutatud iga liikmesriigi prognoositud summat ei ületata. Komisjon kohandab esialgseid eraldisi liikmesriigi kohta, mis on fikseeritud otsusega 1999/659/EÜ kahe kuu jooksul alates asjassepuutuva finantsaasta eelarve vastuvõtmist. Kuue kuu jooksul peale seda vastuvõtmist edastab liikmesriik komisjonile iga piirkondliku arenguprogrammi kohta ja ühtse programmidokumendi kohta 2. eesmärgiks arengumeetmete kohta, mida finantseerib EAGFF tagatisrahastu, uue finantstabeli, mis on vastavuses kohandatud prognoosidega asjassepuutuvaks finantsaastaks ning otsusega 1999/659/EÜ fikseeritud eraldistega vastavalt muudatustele.

▼B

2004. aastaks peaks teises punktis viidatud finantstabeli edastamine olema teostatud kaheksa nädala jooksul alates käesoleva määruse jõustumisest.

3. Kui liikmesriigi teatava eelarveaasta tegelikud kulud ületavad vastavalt artikli 55 lõike 1 esimese lõigu punktile b teatatud summad või käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisest tulenevad summad, võetakse jooksva eelarveaasta ülekulud arvesse proportsionaalselt nende assigneeringute piires, mis on kättesaadavad pärast teiste liikmesriikide kulude tasumist.

4. Kui liikmesriigi teatava eelarveaasta tegelikud kulud on alla 75 % lõikes 1 nimetatud summadest, vähendatakse järgnevaks eelarveaastaks arvestatavaid kulusid kolmandiku võrra erinevusest kõnealuse määra või lõike 2 kohaldamisel saadavate summade (kui need on kõnealusest määrast väiksemad) ja asjaomase eelarveaasta tegelike kulude vahel.

Kõnealust vähendamist ei võeta arvesse vähendamise aastale järgneva eelarveaasta tegelike kulude kindlakstegemisel.

Artikkel 58

Määruse (EÜ) nr 1259/1999 artikli 5 alusel tehtud kulutuste suhtes ei kohaldata käesoleva määruse artikleid 55, 56 ja 57.

Artikkel 59

Ühenduse osalemine liikmesriikides vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 49 lõikele 2 toimuvate hindamiste rahastamisel käsitleb selliseid hindamisi, mis oma ulatusest tulenevalt ning eelkõige tavapäraste hindamisküsimuste vastuste ja oma kvaliteedi kaudu aitavad tõhusalt kaasa hindamisele ühenduse tasandil.

Ühenduse panus ei tohi muudel kui nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel ületada 50 % ülemmäärast, mis on 1 % maaelu arenguprogrammi üldmaksumusest.

Artikkel 60

1. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 II jaotise I, VII, VIII ja IX peatüki alusel investeeringutoetuse saajad võivad taotleda pädevatelt makseasutustelt ettemakset, kui see võimalus on sätestatud programmdokumendis. Avalik-õiguslike toetusesaajate puhul võib ettemakseid teha ainult omavalitsustele ja nende ühendustele ning avalik-õiguslikele organitele.

2. Ettemakse suurus ei ületa 20 % investeeringuga seotud kogukuludest ja selle maksmise tingimuseks on 110 % ettemakse summale vastava pangatagatise esitamine.

Lõikes 1 osutatud avalik-õigusliku toetusesaaja korral võib makseasutus vastavalt liikmesriigis kohaldatavatele sätetele aktsepteerida ametiasutuse kirjalikku tagatist, mis hõlmab esimeses lõigus kindlaksmääratud protsendimäärale vastavat summat, kui ametiasutus kohustub maksma tagatisele vastava summa juhul, kui õigust makstud ettemaksele ei kinnitata.

3. Tagatis vabastatakse, kui pädev asutus leiab, et investeeringuga seotud tegelik kulutus ületab ettemakse summa.

4. Makseasutused teatavad EAGGF tagatisrahastule järgmised ühenduse kaasrahastatavad summad:

a) tehtud ettemaksed;

b) toetusesaajatele hiljem korvatud tegelikud kulutused, millest on lahutatud juba tehtud ettemaksed.

▼B

5. JAGU

Järelevalve ja hindamine

Artikkel 61

1. Vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 48 lõikele 2 esitatakse iga-aastased arenguaruanded eelmise kalendriaasta kohta komisjonile iga aasta 30. aprilliks.

Arenguaruanded sisaldavad järgmist teavet:

a) meetme rakendamise seisukohast olulised muutused üldtingimustes, eelkõige peamised sotsiaal-majanduslikud suundumused, või muutused riiklikus, piirkondlikus ja valdkondade poliitikas;

b) meetmete ja prioriteetide rakendamise ulatus, võttes arvesse nende rakenduslikke ja konkreetseid eesmärke, mis on väljendatud kvantitatiivsete näitajatega;

c) rakendamise kõrge kvaliteedi ja tõhususe tagamiseks korraldusasutuse ja võimaliku järelevalvekomitee võetud meetmed, eelkõige:

   i) järelevalve-, finantskontrolli- ja hindamismeetmed, sealhulgas andmete kogumise kord;

   ii) kokkuvõte meetme haldamisel tekkinud peamistest probleemidest ja võetud meetmetest;

d) meetmed, mis on võetud ühenduse poliitikaga vastavuse tagamiseks.

2. Lõike 1 teise lõigu punktis b osutatud näitajate puhul järgitakse võimaluste piires komisjoni koostatud suunistes määratletud ühiseid näitajaid. Kui maaelu arengu programmdokumentides sätestatud eesmärkide saavutamise tõhusaks järelevalveks on vaja täiendavaid näitajaid, tuleb ka need esitada.

Artikkel 62

1. Hindamise viivad vastavalt tunnustatud tavadele läbi sõltumatud hindajad.

2. Hindamised peavad eelkõige vastama komisjoni poolt liikmesriikidega konsulteerides koostatud tavapärastele hindamisküsimustele ning neile lisanduvad tavaliselt tulemuslikkuskriteeriumid ja näitajad.

3. Maaelu arengu programmdokumendi haldamise eest vastutav asutus koondab hindamiseks vajalikud vahendid, kasutades järelevalvetulemusi ja kogudes vajaduse korral lisateavet.

Artikkel 63

1. Eelhindamisel analüüsitakse praeguses olukorras ilmnenud erinevusi, mahajäämust ja potentsiaali ning hinnatakse kavandatava strateegia vastavust olukorrale ja eesmärkidele, võttes arvesse tavapärastes hindamisküsimustes tõstatatud temaatikat. Hinnatakse valitud tegevusprioriteetide eeldatavat mõju, kvantifitseerides võimaluse korral nende eesmärgid. Peale selle kontrollitakse kavandatavat rakenduskorda ja vastavust ühisele põllumajanduspoliitikale ja muule poliitikale.

2. Eelhindamise eest vastutavad asutused, kes koostavad maaelu arengukava, millest eelhindamine moodustab osa.

Artikkel 64

1. Vahe- ja järelhindamised käsitlevad konkreetseid kõnealuse maaelu arengu programmdokumendiga seotud küsimusi ja ühenduse tasandil olulisi tavapäraseid hindamisküsimusi. Need hõlmavad maaelanikkonna elutingimusi ja struktuuri, tööhõivet ning põllumajandusest ja muust kui põllumajanduslikust tegevusest saadavat tulu, põllumajandusstruktuure, põllumajandustooteid, kvaliteeti, konkurentsivõimet, metsaressursse ja keskkonda.

Kui tavapärast hindamisküsimust käsitatakse teatava maaelu arengu programmdokumendi seisukohalt sobimatuna, tuleb seda põhjendada.

▼B

2. Vahehindamisel kontrollitakse lisaks hindamisküsimustele eelkõige esialgseid tulemusi, nende asjakohasust ja vastavust maaelu arengu programmdokumendile ning eesmärkide saavutamise ulatust. Vahekokkuvõttes hinnatakse ka rahaliste vahendite kasutamist ning järelevalvet ja rakendamist.

Järelhindamisel pööratakse lisaks hindamisküsimustele erilist tähelepanu vahendite kasutamisele, toetuse tõhususele, tulemuslikkusele ja mõjule ning tehakse järeldused maaelu arengu poliitika kohta, sealhulgas panuse kohta ühisesse põllumajanduspoliitikasse.

3. Vahe- ja järelhindamise eest vastutab maaelu arengu programmitöö korraldamise eest vastutav asutus koostöös komisjoniga.

4. Üksikhindamiste kvaliteeti hindavad maaelu arengu programmdokumendi eest vastutav asutus, võimalik järelevalvekomitee ning komisjon, kasutades selleks tunnustatud meetodeid. Hindamistulemused on avalikkusele kättesaadavad.

Artikkel 65

1. Vahehindamise aruanne esitatakse komisjonile hiljemalt 31. detsembriks 2003. Maaelu arengu programmdokumendi haldamise eest vastutav asutus teavitab komisjoni hindamisaruandes esitatud soovituste järgimisest. Komisjon koostab üksikute hindamisaruannete laekumise järel kokkuvõtte ühenduse tasandil. Vahearuande vajaduse korral ajakohastatud variant esitatakse hiljemalt 31. detsembriks 2005.

2. Järelhindamise aruanne esitatakse komisjonile hiljemalt kahe aasta jooksul pärast programmitöö perioodi lõppu. Komisjon koostab kolme aasta jooksul pärast programmitöö perioodi lõppu ja üksikute hindamisaruannete laekumist kokkuvõtte ühenduse tasandil.

3. Hindamisaruannetes kirjeldatakse kasutatud meetodeid, sealhulgas nende mõju andmete kvaliteedile ja tulemustele. Aruanded sisaldavad programmi konteksti ja sisu kirjeldust, finantsteavet, vastuseid tavapärastele hindamisküsimustele ja riiklikul või piirkondlikul tasandil püstitatud hindamisküsimustele, sealhulgas kasutatud näitajaid, ning järeldusi ja soovitusi. Nende struktuuris järgitakse võimaluse korral komisjoni poolt hindamisaruannete ühtse struktuuri kohta koostatud juhiseid.

6. JAGU

Taotlused, kontrollid ja karistused

Artikkel 66

1. Maa-alade või loomadega seotud maaelu arendustoetuse taotlustes, mis esitatakse määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 6 kohastest toetusetaotlustest eraldi, märgitakse kogu põllumajandusettevõtte pindala ja kõik loomad, mis on seotud kõnealuse meetme raames esitatavate taotluste kontrollimisega, sealhulgas ka need, mille suhtes ei ole toetust taotletud.

2. Maa-aladega seotud maaelu arengu toetusmeetme puhul viidatakse eraldi identifitseeritud maatükkidele. Kui programmdokumendis ei ole ette nähtud teisiti, ei tohi toetusega hõlmatud maatükke kohustuse kehtivusajal vahetada.

3. Kui maksetaotlus kuulub ühtsesse haldus- ja kontrollisüsteemi kuuluva pindalatoetuse taotluse juurde, tagab liikmesriik, et see maatükk, millele taotletakse maaelu arendustoetust, näidatakse eraldi.

4. Maa-alad ja loomad identifitseeritakse vastavalt määruse (EMÜ) nr 1782/2003 artiklitele 18 ja 20.

5. Mitmeaastaste toetuste puhul tehakse avalduse esitamise aastal tehtavale maksele järgnevad maksed iga-aastaste maksetaotluste alusel, välja arvatud juhtudel, kui liikmesriik on kehtestanud artikli 66 lõikes 1 osutatud tõhusad iga-aastased kontrolliprotseduurid.

▼B

Artikkel 67

1. Esialgsed taotlused kavaga liitumiseks ja järgnevad maksetaotlused vaadatakse läbi viisil, mis tagab tõhusa kontrolli toetuste andmise tingimuste täitmise üle.

Liikmesriigid määravad iga toetusmeetme jaoks kindlaks sobivad kontrollimismeetodid, selleks kasutatavad vahendid ja kontrollitavad isikud.

Kõigil vajalikel juhtudel on liikmesriikidel õigus tugineda määrusega (EMÜ) nr 1782/2003 kehtestatud ühtsele haldus- ja kontrollisüsteemile.

2. Kontrollimised hõlmavad nii haldus- kui ka kohapealset kontrolli.

Artikkel 68

Halduskontrollid on ammendavad ja sisaldavad vajaduse korral ristkontrolle, kasutades muu hulgas ka ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi andmeid. Kontrollid käsitlevad toetusmeetmega hõlmatud maa-alasid ja karja, et vältida põhjendamatut toetuste maksmist. Samuti vaadatakse läbi pikaajaliste kohustuste täitmine.

Artikkel 69

Kohapealne kontroll toimub vastavalt määruse (EÜ) nr 2419/2001 III jaotisele. Aastas kontrollitakse vähemalt 5 % toetusesaajatest, hõlmates kõik programmdokumentides ettenähtud eri tüüpi maaelu arengu meetmed. Mis puudutab määruse (EÜ) nr 1257/1999 IV peatükis viidatud meedet ”ennetähtaegselt pensionile jäämine” ja selle määruse artiklis 31 viidatud meedet ”põllumajandusliku maa metsastamine”, saab seda määra vähendada kuni 2,5 %-ni alates nende meetmete toetuse kuuendast aastast edasi, ilma kontrollmäära suurendamiseta muudele meetmetele.

Kohapealne kontroll jaotatakse aasta peale vastavalt iga maaelu arengumeetme riskianalüüsile. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 II jaotise I, VII, VIII ja IX peatükis sätestatud investeeringutoetuste puhul võivad liikmesriigid ette näha, et kohapeal kontrollitakse ainult lõppjärgus projekte.

Kontrollitakse kõiki toetusesaaja maksekohustusi ja kohustusi, mida on võimalik kontrollkäigu ajal kontrollida.

Artikkel 70

Pindalatoetuse suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikleid 30 ja 31 ning artikli 32 lõiget 1. Nimetatud sätteid ei kohaldata metsamajandusmeetmete toetuste suhtes, välja arvatud põllumajandusmaa metsastamise toetus.

Kariloomadel põhineva toetuse suhtes kohaldatakse kõnealuse määruse artikleid 36, 38 ja 40.

Artikkel 71

1. Kõikidele maaelu arengumeetmetele antava toetuse suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 2419/2001 artiklit 44.

2. Alusetult tehtud väljamakse korral peab maaelu arengumeetme alusel toetuse saaja kõnealuse summa määruse (EÜ) nr 2419/2001 artikli 49 kohaselt tagasi maksma.

Artikkel 72

1. Kui leitakse, et tõsise hooletuse tõttu on esitatud valeandmeid, arvatakse kõnealune toetusesaaja kõnealusel kalendriaastal kõikidest määruse (EÜ) nr 1257/1999 asjakohase peatükiga reguleeritavatest maaelu arengumeetmetest välja.

Tahtlikul valeandmete esitamisel arvatakse toetusesaaja meetmetest välja ka järgneval aastal.

2. Kohaldatakse lõikes 1 ettenähtud karistusi, ilma et see piiraks siseriiklikes õigusaktides sätestatud täiendavate karistuste kohaldamist.

▼B

Artikkel 73

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad karistuste kohta, mida rakendatakse käesoleva määruse sätete rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende kohaldamise tagamiseks. Ettenähtud sanktsioonid peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

III PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 74

1. Määrus (EÜ) nr 445/2002 tunnistatakse kehtetuks.

Kohaldatakse jätkuvalt määruse (EÜ) nr 445/2002 artikli 65 lõiget 2.

2. Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ja neid tuleb lugeda III lisas esitatud vastavustabeli kohaselt.

Artikkel 75

Käesolev määrus jõustub seitsmendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artiklit 46 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2000.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

▼B

I LISA

(Artikkel 14)

Toetuse saamise tingimustele vastavad põllumajandusloomade liigid	Künnis, mille puhul maatõug loetakse põllumajanduse jaoks kadumisohus olevaks (emaste aretusloomade arv (*))
Veised	7 500
Lambad	10 000
Kitsed:	10 000
Hobuslased	5 000
Sead	15 000
Linnud	25 000

(*) Kõigi sama tõugu emaste aretusloomade arv, arvutatud kõigi EL liikmesriikide kohta, mis on olemas tõupuhtaks sigimiseks, mis sisalduvad liikmesriigi poolt tunnustatud registris (näiteks tõuraamatus või muus vastavas loomaregistris).

▼B

II LISA

MAAELU ARENGUKAVAD

1. **Maaelu arengukava pealkiri**

2. **Liikmesriik ja halduspiirkond (vajaduse korral)**

3.1. *Kavaga hõlmatud geograafiline piirkond*

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 41

3.2 *Eesmärkide 1 ja 2 piirkonnad*

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 40

Nimetada:

— eesmärgi 1 piirkonnad ja eesmärgi 1 üleminekupiirkonnad. See kehtib ainult kaasnevate meetmete puhul (ennetähtaegselt pensionile jäämine, hüvitised, põllumajanduse keskkonnapoliitika ja põllumajandusmaa metsastamine vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 31),

— eesmärgi 2 piirkonnad. Kohaldatakse:

1. kaasnevate meetmete puhul;

2. teiste meetmete puhul, mis ei kuulu eesmärgi 2 programmitöösse.

4. **Kavandamine asjaomasel geograafilisel tasandil**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 41 lõige 2

Kui piirkonnas kohaldatakse erandlikult mitut maaelu arengukava, nimetada:

— kõik asjakohased kavad,

— põhjused, miks meetmeid ei saa koondada ühte kavasse,

— eri kavade meetmete vahelised seosed ning kavade vastavuse ja järjepidevuse tagamise üksikasjad.

5. **Hetkeolukorra kvantitatiivne kirjeldus**

Määruse (EÜ) nr 1257/1995 artikli 43 lõike 1 esimene taane:

1. *Hetkeolukorra kirjeldus*

Kirjeldada kvantitatiivsete andmete abil piirkonna praegust olukorda, rõhutades tugevaid külgi, erinevusi, mahajäämusi ja maaelu arengupotentsiaali. See kirjeldus hõlmab põllumajandus- ja metsandussektorit (sealhulgas ebasoodsate looduslike tingimuste laadi ja ulatust ebasoodsamate piirkondade põllumajanduses), maapiirkondade majandust, demograafilist olukorda, inimressursse, tööhõivet ning keskkonnaseisundit.

2. *Eelmise programmitöö perioodi tulemused*

Kirjeldada EAGGF poolt maaelu arenguks eelmisel programmitöö perioodil ning alates 1992. aastast seoses kaasnevate meetmetega eraldatud rahaliste vahendite tulemusi. Esitada hindamistulemused.

3. *Muu teave*

Vajaduse korral kirjeldada peale ühenduse maaelu arengumeetmete ja kaasnevate meetmete ka teisi meetmeid, mis on mõjutanud asjaomase programmitöö piirkonda.

6. **Kavandatud strateegia kirjeldus, selle kvantitatiivsed eesmärgid, maaelu arenguks valitud prioriteedid ja geograafiline piirkond**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 teine taane

1. *Kavandatud strateegia, kvantitatiivsed eesmärgid ja valitud prioriteedid*

Võttes arvesse kindlaksmääratud tugevaid külgi, erinevusi, mahajäämusi ja asjaomase piirkonna arengupotentsiaali, kirjeldada eelkõige järgmist:

— tegevusprioriteete,

— asjakohast strateegiat eesmärkide saavutamiseks,

— rakenduslikke eesmärke ja eeldatavaid tulemused, mille hulk on võimaluse korral määratletud nii järelevalvet kui ka hindamisprognoose silmas pidades,

— mil määral on strateegias arvesse võetud asjaomaste piirkondade eripära,

▼B

— kuidas on rakendatud integreeritud lähenemisviisi,

— mil määral on strateegias ette nähtud naiste ja meeste osalemist,

— mil määral on strateegias arvesse võetud kõiki asjakohaseid rahvusvahelisi ühenduse ja riiklikke keskkonnapoliitika kohustusi, sealhulgas neid, mis on seotud säästva arengu, eelkõige vee kvaliteedi ja kasutamisega, bioloogilise mitmekesisuse säilitamisega, sealhulgas taimesortide säilitamisega põllumajandusettevõttes, ja globaalse soojenemisega.

2. *Teiste meetmete kirjeldus ja mõju*

Lisaks sellele käsitletakse kirjelduses vajaduse korral ka väljaspool maaelu arengukava võetud meetmeid (nii teisi ühenduse meetmeid kui ka riiklikke meetmeid, nagu näiteks kohustuslikud eeskirjad, tegevusjuhised ja riigiabimeetmed) ning seda, mil määral need aitavad kaasa kindlakstehtud vajaduste saavutamisele.

3. *Territoriaalsete erimeetmetega hõlmatud piirkonnad*

Kirjeldada selliste punktis 8 määratletud meetmete geograafilist hõlmavust, mida ei rakendata kogu punktis 3 osutatud piirkonnas.

Eelkõige esitada:

— asjaomase piirkonna ebasoodsamate piirkondade kohta vastuvõetud loetelu,

— kõik ebasoodsamate piirkondade loetellu tehtud muudatused koos põhjendustega (määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 55 lõige 4),

— keskkonnaalaste kitsendustega piirkonnad koos põhjustega.

4. *Ajakava ja teostumine*

Erinevate meetmete rakendamise kavandatav ajakava, eeldatav ulatus ja kestus (vt ka punkt 8).

7. **Eelhindamine, mis näitab eeldatavat majanduslikku, keskkonnaalast ja sotsiaalset mõju**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 kolmas taane

Üksikasjalik kirjeldus vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklile 43.

8. **Üldine suunav rahastamistabel (EAGGF majandusaasta)**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 neljas taane

Finantsiline programmitabel: maaelu arendamise programmid (miljonites eurodes)

	1. aasta			... 7. aasta			KOKKU		
	Riiklikud kulutused (1)	**Ühenduse panus** (2)	**Erasektori panus** (3)	**Riiklikud kulutused** (1)	**Ühenduse panus** (2)	**Erasektori panus** (3)	**Riiklikud kulutused** (1)	**Ühenduse panus** (2)	**Erasektori panus** (3)
Prioriteet A									
Meede A1 (nt põllumajanduskeskkond ja loomade heaolu)									
Sellest määruse (EMÜ) nr 2078/1992 alusel kinnitatud meetmed									
Meede A2...									
...Meede An									
Kokku A									
Prioriteet B									
Meede B1 (nt ennetähtaegselt pensionile jäämine)									
Sellest määruse (EMÜ) nr 2079/1992 alusel kinnitatud meetmed									
Meede B2...									
...Meede Bn									
Kokku B									
…Prioriteet N									
Meede N1 (nt metsastamine)									
Sellest määruse (EMÜ) nr 2080/1992 alusel kinnitatud meetmed									
Meede N2...									
...Meede Nn									
Kokku N									
Muud meetmed									
Hindamine									
Eelnevad hindamised ajast enne 1992. aastat									
Üleminekumeetmed (4)									
Muud meetmed kokku									
Kogukulud (D)									
Kogu plaan (P) (5)									
Alakasutamine (P-D)									
Ülekasutamine (D-P)									

(1) Planeeritud (riiklike) kulutuste veerg (suunav).

(2) Iga meetme jaoks kavandatav ühenduse panuse veerg. Ühenduse panus, mis on seotud makstava kuluga, arvutatakse kasutades iga meetme programmis kehtestatud määri ja korraldusi. Ühenduse panust saab arvutada abikõlbliku riiklike kulutuste suhtes (veerg 2/veerg 1) või abikõlblike kulutustena kokku [veerg 2/(veerg 1 + veerg 3)].

(3) Veerg planeeritud (erasektori) kulutuste jaoks, antud suunavaks juhul, kui selline panus on meetme jaoks ette nähtud.

(4) Määruse (EÜ) nr 2603/1999 artikli 4 lõige 2. Liikmesriigid peavad määratlema kriteeriumid, näidates selgelt ära programmitööga hõlmatava kulu.

(5) Arvutatud komisjoni otsusele lisatud finantstabeli põhjal, mis kinnitab programmidokumendi koos viimaste parandustega.

▼B

MODULATSIOONIST TULENEVATE ASSIGNEERINGUTE KOHALDAMINE

	1. aasta		2. aasta		… 7. aasta		Kokku	
	Riiklikud kulutused	**Ühenduse panus**	**Riiklikud kulutused**	**Ühenduse panus**	**Riiklikud kulutused**	**Ühenduse panus**	**Riiklikud kulutused**	**Ühenduse panus**
Ennetähtaegselt pensionile jäämine								
Põllumajanduse keskkonnapoliitika ja loomade heaolu								
Metsastamine								
Vähemsoodsad piirkonnad								
Modulatsioon kokku								

Märkus:

Kui meede sisestatakse samaaegselt enama kui ühe prioriteedi alusel, annab liikmesriik finantsjuhtimise eesmärgil lisatabeli, kus on konsolideeritud kogu meetmega seonduv kulu. See lisatabel peaks järgima ülaltoodud tabeli struktuuri ja alltoodud nimekirja järjekorda. *Idem* liikmesriikidele koos konsolideeritud finantstabeliga.

Käesoleva määruse artikli 48 lõikes 1 viidatud konsolideeritud finantstabel peab järgima ülaltoodud tabeli struktuuri ja alltoodud nimekirja järjekorda.

— Eri meetmed määratletakse järgmiselt:
  a) investeeringud põllumajandustootmisse;
  b) starditoetus noortele talupidajatele;
  c) koolitus;
  d) ennetähtaegselt pensionile jäämine;
  e) vähemsoodsamad piirkonnad ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkonnad;
  f) põllumajanduse keskkonnapoliitika ja loomade heaolu;
  g) põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine;
  h) põllumajandusmaa metsastamine;
  i) muud metsandusmeetmed;
  j) maaparandus;
  k) ümberkruntimine;
  l) põllumajandustootmise nõustamis-, asendus- ja juhtimisteenuste asutamine;
  m) põllumajanduslike kvaliteettoodete turustamine, kaasa arvatud kvaliteediskeemide kasutuselevõtmine;
  n) põhiteenused maaelu majanduse ja rahvastiku jaoks;
  o) külade renoveerimine ja arendamine ning maaelupärandi kaitse ja säilitamine;
  p) põllumajandustegevuste ja nendele lähedaste tegevuste mitmekesistamine eri tegevuste või alternatiivsete sissetulekuallikate võimaldamiseks;
  q) põllumajanduslike veevarude haldamine;
  r) põllumajanduse arendamisega seotud infrastruktuuri arendamine ja parendamine;
  s) turismi- ja käsitöötegevuste soodustamine;
  t) keskkonnakaitse seoses põllumajanduse, metsanduse ja maastiku kasutamisega ja loomade heaolu parendamisega;
  u) loodusõnnetustest kahjustatud põllumajandustootmise potentsiaali taastamine ning asjakohaste vältivate vahendite kasutuselevõtmine;
  v) uus finantskorraldus;
  w) integreeritud maaelu arendusstrateegiate juhtimine kohalike partnerite poolt;
  x) rangete nõuete kehtestamine;
  y) põllumajanduse nõustamisteenuste kasutamine;
  z) osalemine toidukvaliteedi skeemides;
  aa) kvaliteettoodete edendamine.
— Meetmeid j–w võib määratleda kui üksikmeetmeid; j edendab maaelu kohandamist ja arendamist.
— EAGGF tagatisrahastu ressursid maapiirkondade kohandamise ja arendamise meetmeteks (määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 33) eesmärgis 2 (maa)piirkonnad: …….. miljonit eurot (% kogusummast artiklile 33)."

▼B

9. **Kavade rakendamiseks kavandatavate meetmete kirjeldus**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 viies taane

Iga punkti kohta esitada:

a. toetusmeetmete põhijooned,

b. muu teave.

1. *Üldnõuded*

A. TOETUSMEETMETE PÕHIJOONED:

— meetmete loetelu määruses (EÜ) nr 1257/1999 esitatud järjestuses,

— selle konkreetse artikli (ja lõike) nimetus, mille alla iga maaelu arengumeede kuulub. Kui artikleid on kaks või enam, tuleb meede jagada osadeks.

— iga meetme üldeesmärk.

B. MUU TEAVE:

Puudub.

2. *Kõiki meetmeid või mitut meedet käsitlevad tingimused (1).*

A. PÕHIJOONED:

— määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõike 3 teise lõigu esimeses taandes osutatud erandid.

B. MUU TEAVE:

— kogukuludel või riiklikel kulutustel põhinev ühenduse panus,

— abi intensiivsus ja/või määr ning diferentseerimine (I–VIII peatükk),

— üksikasjalikud toetuse saamise tingimused,

— majandusliku elujõulisuse tõendamise kriteeriumid (I, II, IV ja VII peatükk),

— tavapärased head põllumajandustavad (V ja VI peatükk),

— keskkonna, hügieenitingimuste ja loomade heaoluga seotud miinimumnõuded (I, II ja VII peatükk),

— nõutavad kutseoskused ja nõutav pädevus (I, II ja IV peatükk),

— asjaomaste toodete normaalse turuväljundi olemasolu asjakohane hindamine (I ja VII peatükk) vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklitele 6 ja 26,

— kõigi (eelmisel perioodil sõlmitud) kehtivate lepingute kirjeldus, sealhulgas finantstingimused ning nende suhtes kohaldatavad menetlused/eeskirjad.

3. *Teave erimeetmete kohta*

Eri peatükkides esitatud meetmete kohta tuleb esitada ka järgmised andmed:

I. Investeeringud põllumajandusettevõtetesse

A. PÕHIJOONED:

— peamised tootmissektorid ja investeeringuliigid.

B. MUU TEAVE:

— toetuse saamise tingimustele vastavate koguinvesteeringute ülemmäärad,

— toetuse liigid,

— nõuded, mille puhul võib anda põllumajandustootjale ajapikendust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 3 lõikega 3, konkreetsete probleemidega seotud põhjendus, mis on seotud nendele nõuetele vastavusega, ning ajapikenduse suurim kestus iga nõude kohta.

II. Starditoetus noortele põllumajandustootjatele

A. PÕHIJOONED:

Puuduvad.

B. MUU TEAVE:

— noortele põllumajandustootjatele toetuse saamise kriteeriumide täitmiseks ettenähtud ajavahemik käesoleva määruse artikli 4 lõikega 2 lubatud kolme aasta jooksul,

▼B

— vanusepiirang,

— tingimused, mida kohaldatakse noore põllumajandustootja suhtes, kes ei ole põllumajandusettevõtte ainuke juht või kes alustab tegevust sellise assotsiatsiooni või ühistu liikmena, mille põhieesmärk on põllumajandusettevõtte juhtimine,

— starditoetuse liik,

— põllumajandustootmise nõustamisteenused, mis on seotud noorte põllumajandustootjate starditoetusega juhtudel, kui antav abi ületab määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 8 lõike 2 punktis b ette nähtu.

III. Koolitus

A. PÕHIJOONED:

Puuduvad.

B. MUU TEAVE:

— toetuse saamise tingimustele vastavad meetmed ja toetusesaajad,

— tagada, et rahastamist ei taotleta hariduse tavasüsteemile ja -programmidele.

IV. Ennetähtaegselt pensionile jäämine

A. PÕHIJOONED:

Puuduvad.

B. MUU TEAVE:

— tingimuste üksikasjalik kirjeldus üleandja, ülevõtja, töötajate ja vabanenud maa puhul, eelkõige üleandja poolt mitteärilistel eesmärkidel säilitatava maa kasutamise puhul, ning elujõulisuse parandamise tähtaeg,

— toetuse liik, sealhulgas sellise meetodi kirjeldus, mida kasutatakse kaasfinantseeritava maksimummäära arvutamiseks põllumajandusettevõtte kohta, ning toetusesaaja liigile vastav põhjendus,

— riikliku pensionisüsteemi ja ennetähtaegselt pensionile jäämise kava kirjeldus,

— üksikasjalikud andmed toetuse kestuse kohta.

V. Ebasoodsamad piirkonnad ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkonnad

A. PÕHIJOONED:

— toetuse suurus:

1. hüvitised määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkti a alusel: ettepanekud vastavalt määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 15 lõike 3 teisele lõigule kaasfinantseeritava maksimumsumma ületamiseks peavad olema nõuetekohaselt põhjendatud. Täpsustada, kuidas on sel juhul tagatud hüvitiste ülemmäärast kinnipidamine, ning kirjeldada haldusprotseduuri, millega tagatakse kaasfinantseeritava maksimumsumma järgimine; kui kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 lisas kehtestatud maksimaalseid makseid, näidata ära objektiivsed asjaolud, mis seda taotlust õigustavad;

2. hüvitised määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkti b ja artikli 16 alusel: esialgsed üksikasjalikud põllumajanduslikud arvutused, milles on näidatud: a) keskkonnaalaste piirangute tõttu saamata jäänud tulu ja neist tulenevad kulud; b) võrdluse alusena kasutatud põllumajanduslikud eeldused;

3. hüvitised määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 16 alusel:

— vajaduse korral näidata ära konkreetsed probleemid, mis õigustavad suuremat toetust kui summa ülemmäär, nagu on ette nähtud ülaltoodud määruse artikli 16 lõike 3 esimeses punktis;

— vajaduse korral näidata ära põhjendus esialgselt suuremale toetusele kui on ette nähtud ülaltoodud määruse artikli 16 lõike 3 teises punktis.

B. MUU TEAVE:

— üksikasjalikud toetuse saamise tingimused, eelkõige:

▼B

1. minimaalse maa-ala määratlemine;
2. ühiskarjamaade puhul kasutatava asjakohase konverteerimismehhanismi kirjeldus;
3. toetuse suurus määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punktis a osutatud maksete puhul: põhjendused toetuse suuruse diferentseerimiseks kõnealuse määruse artikli 15 lõikes 2 esitatud kriteeriumide alusel;
4. määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punktis b ja artiklis 16 osutatud hüvitised: heakskiidetud programmdokumentidega kindlaks määratud üksikasjalike põllumajanduslike arvutuste muudatused;

— nõukogu ja komisjoni direktiividega kõige ebasoodsamate piirkondade loetellu tehtud muudatused ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkondade loetelu.

VI. Standarditele vastamine

VI.1. Rangete nõuete kehtestamine

A. PÕHIJOONED:

— ühenduse õigusaktidel põhinevate selliste nõuete loetelu, mis võimaldavad määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 21b alusel toetuse andmist, kuupäev, alates millest nõue on ühenduse õigusaktide järgi kohustuslik, ja põhjendus omal äranägemisel.

B. MUU TEAVE:

— olulise mõju kirjeldus põllumajandustootmise tootmiskuludele, mis tulenevad uue nõudega kaasnevatest kohustustest või piirangutest;

— toetuse suurus abikõlbliku nõude kohta ja üksikasjalikud arvutused, mis seda summat õigustavad.

VI.2. Põllumajanduse nõustamisteenuste kasutamine

A. PÕHIJOONED:

Puuduvad.

B. MUU TEAVE:

— liikmesriigi asutatud põlumajandustootmise nõustamise süsteemi kirjeldus, sealhulgas nõustamisteenuste eest vastutavate organite valimise kord,

— põllumajandustootjale antud toetuse sagedus põllumajanduslike nõustamisteenuste kasutamiseks määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 21d lõikes 1 viidatud neljas valdkonnas.

VII. Põllumajanduse keskkonnapoliitika ja loomade heaolu

A. PÕHIJOONED:

— kohustuste põhjendused nende eeldatavate tulemuste alusel,

— esialgsed üksikasjalikud põllumajanduslikud arvutused, milles on näidatud: a) tavapäraste heade põllumajandustavade tõttu saamata jäänud tulu ja neist tulenevad kulud; b) võrdluse alusena kasutatud põllumajanduslikud eeldused; c) soodustuse määr ja objektiivsete kriteeriumide alusel kohaldatava soodustuse põhjendused.

B. MUU TEAVE:

— asjaomaste piirkondade põllumajanduse jaoks kadumisohus olevate maatõugude loetelu ja emaste aretusloomade arv. Selle arvu peab olema kinnitanud tõuraamatut pidav nõuetekohaselt tunnustatud tehniline asutus või tõuaretusorganisatsioon või -ühing. Kõnealusel asutusel peavad olema asjaomast tõugu loomade identifitseerimiseks vajalikud oskused ja teadmised,

— genofondi vaesumisest ohustatud taimede geneetiliste ressursside puhul tõendus geneetilise vaesumise kohta, mis põhineb teaduslikel andmetel ja näitajatel maatõugude/algupäraste (kohalike) liikide esinemise, nende liigilise mitmekesisuse ning kohaliku tasandi peamise põllumajandustegevuse kohta,

— täpsed andmed põllumajandustootjate kohustuste kohta ning kõik muud lepingutingimused, sealhulgas kehtivate lepingute kohaldamisala ja muutmise kord,

▼B

— toetuse määra muudatused kuni 120 % ulatuses kuludest ja saamatajäänud tuludest, mis on esitatud heakskiidetud programmdokumendis kindlaks määratud põllumajanduslikes arvutustes, ja kõnealuste muudatuste põhjendused,

— meetme kohaldamisala kirjeldus, mis näitab vajadustest lähtuvat kohaldamisulatust, ning eesmärgile suunatuse määr geograafilisel, sektorilisel ja muul tasandil,

— ühendamisvõimalused kõigi põllumajanduse keskkonnakaitsega seotud kohustuste puhul ning kohustuste kokkusobivuse tagamine.

VIII. Toidu kvaliteet

VIII.1. Osalemine toidukvaliteedi skeemides

A. PÕHIJOONED

— Ühenduse ja riigisiseste toetuskõlblike kvaliteediskeemide loetelu. Riigisiseste skeemide puhul skeemi kirjeldus kriteeriumide suhtes, millele viidatakse määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 24b lõikes 3.

B. MUU TEAVE

— Toetuse summa abikõlbliku skeemi kohta ja püsikulude põhjendus, nagu on ette nähtud määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 24c.

VIII.2. Kvaliteettoodete edendamine

A. PÕHIJOONED

Puuduvad.

B. MUU TEAVE

— Loetelu toodetest, mis kvalifitseeruvad toetusele kvaliteediskeemi alusel, mis on valitud VIII.1 viidatud meetme alusel,

— kord selle tagamiseks, et maaelu arendustoetusest kasu saavaid tegevusi ei toetata ka nõukogu määruse (EÜ) nr 2826/2000 alusel,

— kord teavitus-, edendamis- ja reklaamimaterjalide eelkontrollideks (käesoleva määruse artikkel 26),

— abikõlblike kulutuste kirjeldus.

IX. Põllumajandustoodete töötlemise ja turustamise parandamine

A. PÕHIJOONED

— põllumajandusliku põhitoodangu sektorid.

B. MUU TEAVE

— kriteeriumid toormetootjate majandusliku kasu tõendamiseks,

— nõuded, mille puhul võib anda väikestele töötlemisüksustele ajapikendust kooskõlas määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 26 lõike 1 teise taandega, konkreetsete probleemidega seotud põhjendus, mis on seotud nendele standarditele vastavusega, ning ajapikenduse suurim kestus iga nõude kohta.

X. Metsandus

A. PÕHIJOONED

Puuduvad.

B. MUU TEAVE

— määratleda:

i) ”põllumajandusmaa” vastavalt käesoleva määruse artiklile 32;

ii) ”põllumajandustootja” vastavalt käesoleva määruse artiklile 33;

iii) sätted, millega tagatakse, et kavandatud meetmed sobivad kohalike oludega ja on keskkonnahoidlikud ning aitavad vajaduse korral säilitada metsanduse ja ulukipopulatsioonide tasakaalu;

▼B

iv) piirkondadevahelised kokkulepped ja võimalikud toetusesaajad seoses määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 32 osutatud meetmetega.

— artiklis 46 osutatud standardsete hindade kohaldamisel:

i) standardsed ühikuhinnad;

ii) nende hindade määramiseks kasutatud meetod;

iii) vastavus ülemäärase hüvitamise vältimise kriteeriumile

— toetuse saamise tingimustele vastavate meetmete ja toetusesaajate kirjeldus;

— kavandatavate meetmete ning riiklike/piirkondlike metsaprogrammide või samaväärsete vahendite vahelised seosed;

— ühenduse õigusega ettenähtud metsakaitsekavade olemasolu suure või keskmise tulekahjuohuga metsaaladeks liigitatud aladel ning kavandatavate meetmete vastavus nendele metsakaitsekavadele.

XI. Maapiirkondade kohandamise ja arengu edendamine

A. PÕHIJOONED

— iga meetme raames kavandatava tegevuse kirjeldus ja põhjendus.

B. MUU TEAVE

— üldistele toetuse saamise kriteeriumidele vastavate uute finantsinstrumentide ja -skeemide väljatöötamise määratlus.

10. **Uuringute, näidisprojektide, koolituse või tehnilise abi vajalikkus (vajaduse korral)**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 kuues taane

11. **Pädevate ametiasutuste ja vastutavate organite määramine**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 seitsmes taane

12. **Kavade, sealhulgas järelevalve ja hindamise tõhusat ja nõuetekohast rakendamist tagavad sätted, hindamise kvantitatiivsete näitajate määratlused, kontrollimise ja sanktsioonide rakendamise kord ning asjakohane teave**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 1 kaheksas taane

1. *Üksikasjalik teave käesoleva määruse artiklite 60–65 rakendamise kohta*

See sisaldab eelkõige järgmist:

— ettemaksete tegemise võimalus teatavatele investeeringutoetuse saajatele,

— rahade liikumise diagrammi kirjeldus toetuse maksmisel lõplikele toetusesaajatele,

— programmi järelevalve ja järelhindamise kord, eelkõige finantsnäitajate, materiaalsete näitajate ja mõjuindikaatoritega seotud andmete kogumise, korrastamise ja kooskõlastamise kord,

— järelevalvekomitee ülesanded, koosseis ja töökord,

— kodifitseerimine. Kõnealune kodifitseerimine peab olema kooskõlas komisjoni esitatud näidisega.

2. *Üksikasjalik teave käesoleva määruse artiklite 66–73 rakendamise kohta.*

Need andmed peaksid sisaldama taotluste aluse kontrollimiseks ja toetuse tingimuste täitmise tagamiseks võetavaid kontrollimeetmeid ning erieeskirju karistuste kohta.

3. *Üksikasjalikud andmed vastavuse kohta määruses (EÜ) nr 1685/2000 sätestatud üldistele abikõlblikkuskriteeriumidele*

Käesoleva määruse artikkel 45.

4. *Muu teave:*

Vajaduse korral teave vääramatust jõust teatamise tähtaja pikendamise kohta (käesoleva määruse artikli 39 lõige 2).

13. **Konsultatsioonide tulemused, teave asjaomaste pädevate asutuste ja organite määramise kohta ning majanduspartnerid ja töösuhte pooled**

Määruse (EÜ) nr 1257/1995 artikli 43 lõike 1 üheksas taane

▼B

1. Kirjeldada:

   — majanduspartnereid ja töösuhte pooli ning teisi asjakohaseid riiklikke organeid, kellega konsulteeritakse vastavalt riigisisestele eeskirjadele ja tavadele;

   — põllumajandus- ja keskkonnaasutusi ning -organeid, kes on seotud eelkõige põllumajandusliku keskkonna kaitsemeetmete väljatöötamise, rakendamise, järelevalve, hindamise ja läbivaatamisega ning teiste keskkonnaalaste meetmetega, ning tagavad tasakaalu nende meetmete ja teiste maaelu arengumeetmete vahel.

2. Esitada konsultatsioonide kokkuvõte ja näidata, mil määral on saadud arvamusi ja nõuandeid arvesse võetud

14. **Erinevate toetusmeetmete vaheline tasakaal**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 43 lõike 2 teine taane

1. Kirjeldada tugevate külgede, vajaduste ja potentsiaali seisukohalt:

   — erinevate maaelu arengumeetmete vahelist tasakaalu;

   — mil määral põllumajanduse keskkonnameetmeid kohaldatakse kogu territooriumil.

2. Kirjelduses viidatakse olukorrast lähtuvalt:

   — väljaspool määruse (EÜ) nr 1257/1999 kohaldamisala võetud meetmetele,

   — muude maaelu arengukavadega ettenähtud või nende kohaselt võetud meetmetele.

15. **Vastavus ja järjepidevus**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõige 2

A. PÕHIJOONED

1. Vastavuse ja järjepidevuse hindamine järgmistest aspektidest:

   — ühenduse muu poliitika, eelkõige konkurentsipoliitika, ja selle kohaselt rakendatavad meetmed,

   — muud ühise põllumajanduspoliitika instrumendid, eelkõige juhul, kui on ette nähtud erandid määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 37 lõikest 3,

   — teised maaelu arengukavades sisalduvad toetusmeetmed,

   — üldised toetuse saamise kriteeriumid.

2. Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklis 33 sätestatud meetmete puhul tagada ning vajaduse korral selgitada, et:

   — vastavalt kõnealuse artikli kuuendale, seitsmendale ja üheksandale taandele võetavaid meetmeid ei rahasta ERF eesmärgiga 2 hõlmatud maapiirkondades ja üleminekupiirkondades,

   — meetmed ei ole hõlmatud määruse (EÜ) nr 1257/1999 II jaotises osutatud meetmetega.

B. MUU TEAVE

Hindamine hõlmab eelkõige korraldusi, millega tagatakse nõuetekohane kooskõlastamine asutustega, kes vastutavad järgmiste valdkondade eest:

— turukorralduse raames võetud arengumeetmed,

— kõik siseriikliku õigusega ettenähtud maaelu arengumeetmed.

16. **Täiendav riigiabi**

Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 52

A. PÕHIJOONED

Nimetada meetmed, mille eest antakse täiendavaks rahastamiseks ettenähtud riigiabi (nõukogu määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikkel 52). Suunavas tabelis esitatakse kõikide asjaomaste meetmete suhtes igal kavaga hõlmatud aastal antava lisatoetuse summa.

B. MUU TEAVE

— riigiabi kaotamine;

— heakskiidetud programmdokumendi meetmete riigiabist rahastamise muudatused;

— abi määr.

▼B

III LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 445/2002	Käesolev määrus
Artikkel 1	—
—	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3 lõige 1	—
Artikkel 3 lõige 2	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
Artikkel 5 lõige 1	Artikkel 5
Artikkel 5 lõiked 2 ja 3	—
Artikkel 6	Artikkel 6
Artikkel 7	Artikkel 7
Artikkel 8	Artikkel 8
Artikkel 9	Artikkel 9
Artikkel 10	Artikkel 10
Artikkel 11	Artikkel 11
Artikkel 12	—
—	Artikkel 12
Artikkel 13	Artikkel 13
Artikkel 14	Artikkel 14
Artikkel 15	Artikkel 15
Artikkel 16	Artikkel 16
Artikkel 17	Artikkel 17
Artikkel 18	Artikkel 18
Artikkel 19	Artikkel 19
Artikkel 20	Artikkel 20
Artikkel 21	Artikkel 21
—	Artikkel 22
—	Artikkel 23
—	Artikkel 24
—	Artikkel 25
—	Artikkel 26
Artikkel 22	Artikkel 27
—	Artikkel 28
Artikkel 23	Artikkel 29
Artikkel 24	Artikkel 30
Artikkel 25	Artikkel 31
Artikkel 26	Artikkel 32
Artikkel 27	Artikkel 33
Artikkel 28	Artikkel 34
Artikkel 29	Artikkel 35
Artikkel 30	Artikkel 36
Artikkel 31	Artikkel 37
Artikkel 32	Artikkel 38
Artikkel 33	Artikkel 39
Artikkel 34	Artikkel 40
Artikkel 35 lõige 1	Artikkel 41 lõige 1
Artikkel 35 lõige 2	Artikkel 41 lõige 3
Artikkel 35 lõige 3	Artikkel 41 lõige 2
Artikkel 36	Artikkel 42

▼B

Määrus (EÜ) nr 445/2002	Käesolev määrus
Artikkel 37	Artikkel 43
Artikkel 38	Artikkel 44
Artikkel 39	Artikkel 45
Artikkel 39a	Artikkel 46
Artikkel 40	Artikkel 47
Artikkel 41	Artikkel 48
Artikkel 42	Artikkel 49
Artikkel 43	Artikkel 50
Artikkel 44	Artikkel 51
Artikkel 45	Artikkel 52
Artikkel 45a	Artikkel 53
Artikkel 46	Artikkel 54
Artikkel 47	Artikkel 55
Artikkel 48	Artikkel 56
Artikkel 49	Artikkel 57
Artikkel 50	Artikkel 58
Artikkel 51	Artikkel 59
Artikkel 52	Artikkel 60
Artikkel 53	Artikkel 61
Artikkel 54	Artikkel 62
Artikkel 55	Artikkel 63
Artikkel 56	Artikkel 64
Artikkel 57	Artikkel 65
Artikkel 58	Artikkel 66
Artikkel 59	Artikkel 67
Artikkel 60	Artikkel 68
Artikkel 61	Artikkel 69
Artikkel 62	Artikkel 70
Artikkel 62a	Artikkel 71
Artikkel 63	Artikkel 72
Artikkel 64	Artikkel 73
Artikkel 65 lõige 1	Artikkel 74 lõike 1 esimene punkt ja lõige 2
Artikkel 65 lõige 2	Artikkel 74 lõike 1 teine punkt
Artikkel 66	Artikkel 75, esimene punkt
—	Artikkel 75, teine punkt
I lisa	I lisa
II lisa	II lisa
III lisa	III lisa